СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 28 ГРУДНЯ 2001 РОКУ ЧИСЛО 52 VOL. CVIII FRIDAY, DECEMBER 28, 2001 No. 52

Христос рождається! Зі святом Різдва!

Хліб життя

Різдвяне послання Постійної Конференції українських православних єпископів поза межами України до всіх всечесних отців, дияконів, ченців та побожних вірних Української Православної Церкви в США

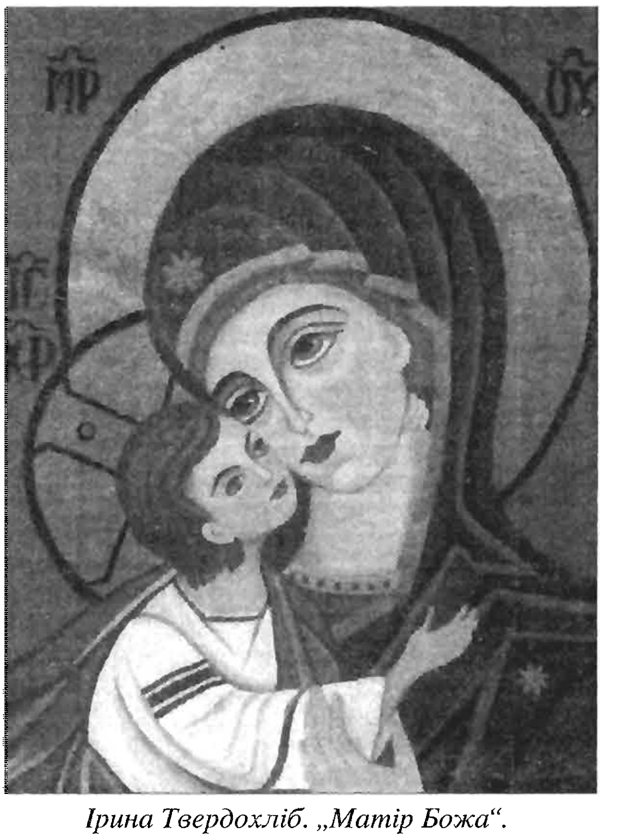
Нехай мир Христа, народженого для життя і спасіння всього світу, завжди буде з усіма вами! Христос народжується! Славимо Його!

Більшість людей думає, що народження Христа відбулось серед спокою і чистоти, як це звичайно зображується на іконах та різдвяних картках. Усе відбувалось інакше. До маленького міста, переповненого людьми, які приїхали виконати наказ римської влади, до міста, в якому бракувало відповідних засобів для забезпечення потреб людської маси, до гомінливого і тьмяно освітленого міста, в якому, напевно, було присутнє чужоземне військо, прийшов чоловік, простий тесляр зі своєю дружиною, яка носила в утробі Того, Хто є змістом життя.

Довгою і виснажливою була подорож, особливо для майбутньої матері. У Йосифа була лише одна мета – знайти відповідний притулок для своєї улюбленої Маріям (Марії) і зробити все, щоб їй було затишно. Притулок було знайдено. І можемо припустити, що, беручи під увагу обставини, добрий господар дав найкраще, що мав – теплу відокремлену печеру для них обох. І так сталося, що маленькому містечку Вифлеємові таїнство відкрилось і все творіння відновилось. Для тих, хто справді вірує, печера стала небесами. Діва стала престолом херувимів, ясла стали місцем, де положили Бога, Якого не можна вмістити. Темряву печери розвіяло світло: але то не було світло олійної лямпи, а Тихе Світло Життя – Христос, Єдинородний Син і Спаситель, Свята Слава Отця. Як ми оголошуємо у стихирі на вечірні, це Отець, який передав закон Мойсеєві і Благодать та Істину через свого Сина, Ісуса Христа.

Двадцять століть тому Отець, як ми визнаєм у молитві-Вечірні, прийшов на світ через свого Сина для спасіння роду людського. Саме в цьому й полягає значення свята Різдва Христового. Воно говорить про безмежну любов; про людину, яка каже „так" Богові Отцеві: про сина Божого, який входить як Цілитель, Спаситель, Визволитель, Шлях, Істи-

(Закінчення на стор. 5)

Ірина Твердохліб. „Матір Божа".

Бог любить нас

Дорогий український народе!

З нагоди Празника Христового Різдва, яке вже ось перед нами, душею звертаємося до подій, що сталися понад дві тисячі років тому, але звертаємося до них не як до чогось, що цілковито минуло, а до дійсності, котра триває і яку ми Літургійно переживаємо з року в рік.

Прихід Божого Сина між людей – це реальність, яка завжди з нами, а з нею і всі її наслідки: це світло серед темряви гріховного світу; це тепло, що усмиряє біль наших сердець; це присутність Бога, як доказ того, що Він любить нас і дбає про нас. Різдво – це не тільки збір емоційно приємних хвилин, але – це пригадка життєвих правд, без котрих людині трудно пробиватися крізь життя.

З нагоди цьогорічних Свят ще раз хочемо глибоко застановитися над ставленням Бога до нас, бо в цьому є джерело світла й сили, в цьому – надія на краще майбутнє, як щось справді здійсниме.

Зі Святим Празником вітаю Вас!

†Любомир (Гузар),
Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви

Екзекутивний Комітет УНСоюзу редакції тижневиків „Свобода" і "The Ukrainian Weekly"

СКЛАДАЮТЬ ПЕРВОІЄРАРХАМ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УКРАЇНСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ, ЧЛЕНАМ УНСоюзу, УПРАВАМ ВІДДІЛІВ та ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ, як і ПЕРЕДПЛАТНИКАМ і ЧИТАЧАМ,

найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

США вводять економічні санкції проти України

КИЇВ. – 20 грудня Верховна Рада України вже вкотре не змогла ухвалити закон про лазерні диски. 21 грудня Сполучені Штати Америки запровадили торговельні санкції проти України у відповідь на піратське виробництво комп'ютерних програм, відео та музичних компакт-дисків в Україні. Санкції, які набувають чинности 23 січня, поширюються на метали, взуття та інші товари, що експортуються з України, загальною вартістю 75 млн. дол.

Президент України Л. Кучма вважає справедливим рішення США про запровадження економічних санкцій з 23 січня проти України в зв'язку з тим, що Верховна Рада не ухвалила Закон про державне регулювання виробництва, експорту та імпорту дисків для лазерних систем зчитування. 21 грудня на прес-конференції у Кіровограді він сказав: „На місці США і я б так зробив. Якщо Україна не хоче грати за міжнародними правилами, то чому вона має бути винятком?". Президент вважає, що у зв'язку з цим Україна може втратити американський ринок.

Кабінет Міністрів України веде з американською стороною переговори з метою зменшення наслідків економічних санкцій проти експор-

(Закінчення на стор. 4)

Різдвяна радіопрограма з собору св. Володимира

ПАРМА, Огайо. – На Різдво, в понеділок, 7 січня 2002 року, Український православний собор св. Володимира в Пармі передаватиме Різдвяну Службу Божу безпосередньо, від 9-ої до 11-ої години рано, з радіостанції WERE 1300 AM.

Ця щорічна програма собору св. Володимира є для старших віком і хворих парафіян, які не можуть відвідувати церковних відправ. Службу Божу відправлятимуть священослужителі катедри. Співатимуть два парафіяльні хори.

В неділю, 6 січня, о 7-ій вечора у катедрі відправлятимуть Велике Повечір'я і Утреню.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна має бюджет

КИЇВ. – Верховна Рада України 20 грудня ухвалила у третьому і останньому читанні державний бюджет 2002 року. Після тривалого обговорення і внесення змін до окремих статей, зокрема щодо збільшення дохідної частини на понад 1 більйон гривень, за ухвалення бюджету проголосували 250 депутатів. Попередньо надходження у бюджеті-2002 встановлювалися в обсязі 44 більйонів 300 мільйонів гривень, а видатки – 48 більйонів 600 мільйонів.

Сюзанна Станік поєднуватиме дві посади

МИРГОРОД. – 7 грудня Президент своїм Указом призначив міністра юстиції України Сюзанну Станік Постійним представником України при Раді Европи. Деякий час вона поєднуватиме ці дві посади. Про це сказав Леонід Кучма 19 грудня у Миргороді, перебуваючи з одноденною робочою поїздкою у Полтавській області. За словами Л. Кучми, „посада міністра юстиції дуже відповідальна, без правового забезпечення ми рухаємося повільно". С. Станік у Страсбурзі вручила заступникові Генерального секретаря Ради Европи Крісу Крюґеру лист про акредитацію її Постійним представником України при Раді Европи, а передаючи вітання від Президента України Л. Кучми, наголосила на прагненні керівництва держави активізувати співробітництво з Радою Европи у всіх напрямках.

Здано в експлуатацію нафтоналивний термінал

ОДЕСА. – В місті Южне неподалік Одеси 19 грудня здано в експлуатацію нафтоналивний термінал, що є частиною транспортної системи Одеса-Броди. Добудовано всі необхідні складові, але питання наповнення трубопроводу нафтою наразі лишається відкритим. Перший танкер з нафтою очікують у лютому-березні 2002 року. Нафтотермінал може прийняти 9-14 мільйонів тонн на рік, однак про збільшення потужности зараз не йдеться. Питання номер один - як взагалі заповнити „трубу" нафтою. Українсько-польсько-американська комісія працює над цим питанням і вважає його пріоритетним, але консорціюм, який займатиметься наповненням трубопроводу, досі не створений. Водночас прогнозується, що вже через три роки буде добудована гілка Одеса-Броди - Плоцьк-Ґданськ, і створена система нафтопроводів, яка пов'язуватиме порти Чорного та Балтійського морів, що зробить її привабливішою для фірм-експортерів нафти. Фінансування та інвестиції польських компаній у добудові нафтопроводу до Ґданська забезпечуватиме спільна польсько-американська компанія „Голден Гейт", представники якої були на святковій церемонії з нагоди завершення будівництва нафтоналивного терміналу під Одесою.

Створено виборчий бльок Юлії Тимошенко

КИЇВ. – 24 грудня у Києві підписано угоду про створення виборчого бльоку Юлії Тимошенко. До бльоку увійшли партії „Батьківщина", „Собор", Українська республіканська партія, Соціял-демократична партія України, Українська християнсько-демократична партія. Крім того, до бльоку увійшла Українська консервативна республіканська партія.

Справа загибелі В. Чорновола залишається невиясненою

КИЇВ. – 24 грудня на прес-конференції у Києві з нагоди 64-ої річниці від дня народження Вячеслава Чорновола провідник Народного Руху України Генадій Удовенко повідомив, що 21 січня відбудеться об'єднувальний з'їзд обох Рухів. Г. Удовенко також наголосив, що Генеральна прокуратура України і досі притримується версії, що В'ячеслав Чорновіл загинув внаслідок дорожньо-транспортної пригоди. Хоча, за деякими даними, це не так. За словами Г. Удовенка, керівництво Народного Руху вживало і вживає багато заходів, щоб довести розслідування справи загибелі В.Чорновола до кінця. „Ми зверталися до Президента України з проханням дати вказівку правоохоронним органам не закривати слідства. Однак такі прохання виявилися марними. У влади немає зацікавлення розкрити цю справу", – наголосив Г. Удовенко.

За рівноправність чоловіків і жінок в Україні

КИЇВ. – 20 грудня в Києві започатковато проєкт „Рівність жінок і чоловіків – шлях до гармонізації суспільства", який триватиме до листопада 2002 року і проводиться з фінансовою підтримкою Канадсько-українського ґендерного фонду. Координатор праці центру, начальник Управління в справах жінок-інвалідів, ветеранів війни та праці Київської міської державної адміністрації Галина Гончарук зазначила, що метою програми зокрема є „подолання браку обізнаности українського суспільства з питань статевої рівности, формування знань щодо важливости проблеми статевого партнерства та співробітництва". Крім того, завданнями програми є розширення та зміцнення жіночої правозахисної мережі, „сприяння розвитку ґендерної чутливости чоловіків, встановленню їх рівноправности у взаєминах з жінками в усіх сферах життя".

Шахтарі терплять від холоду

ЛУГАНСЬК. Жителі кількох шахтарських міст Луганщини потерпають від холоду у мешканнях. 24 грудня в трьох містах области не опалюються понад 200 багатоповерхових будинків, в яких мешкають понад 14 тисяч осіб. Оселі шахтарів залишилися без тепла внаслідок розмороження систем опалення. Причин цьому кілька, але головна – відсутність ґазу. В цілому область потребує від шести до семи мільйонів кубометрів ґазу на добу, але в грудні вона отримує щодобово менше п'яти. Як наслідок, було порушено нормальну дію котелень. У Первомайську, Стаханові та Красному Лучі запроваджено надзвичайний стан, створено штаби з ліквідації наслідків, залучено техніку та спеціялістів цивільної оборони. Складна ситуація з опаленням і в шахтарських містах Кіровськ та Краснодон. Парадоксально, що у своїх оселях замерзають саме шахтарі, котрі ще на початку грудня виконали річний плян вуглевидобутку. А один з них, Герой України Володимир Мурзенко, днями вручив у Києві Президентові Леонідові Кучмі звіт про передчасне виконання річного пляну вугільниками всієї України.

Україна і Росія: брати по зброї?

КИЇВ. – Якщо дотепер українські і російські виробники танків виступали здебільшого як конкуренти, то тепер вони переходять до співробітництва. Минулого тижня в Москві підписано генеральну угоду про співпрацю української Державної компанії з питань експорту та імпорту продукції і послуг військового і спеціяльного призначення „Укрспецекспорт" і російського Федерального державного унітарного підприємства „Рособоронекспорт". Цю угоду оглядачі оцінюють як суттєву зміну у взаєминах між виробниками зброї двох країн. Згідно з документом, сторони здійснюватимуть свою діяльність на взаємовигідній основі з метою збільшення обсягів експорту та імпорту продукції військового, спеціяльного та подвійного призначення.

Російська фльота повинна мати менше місць у Севастополі

СЕВАСТОПОЛЬ. – 21 грудня голова міської державної адміністрації Леонід Жунько підкреслює потребу переглянути питання щодо кількости місць для кораблів, які використовує Чорноморська фльота Російської Федерації в бухтах Севастополя. Посадник Севастополя зазначив, що „сьогодні необхідно серйозно розглянути питання щодо зменшення кількости стоянок на користь цивільної влади". При цьому Л. Жунько наголосив, що влада Севастополя „абсолютно не проти розміщення у місті Чорноморської фльоти Росії і Військово-морських сил України, навпаки – розцінює їх присутність тут як ґарант стабільности". Водночас, на його думку, розміщення кораблів у бухтах міста має бути раціональне. Він також висловив жаль з приводу того, що вже понад рік не працює спільна українсько-російська комісія з питань функціонування російської Чорноморської фльоти та її перебування на території України.

Нелеґалів депортуватимуть з України

ОДЕСА. В Україні 21 грудня вперше застосовано новий закон про нелеґальних міґрантів, який передбачає депортацію не за кошти держави, а за кошти сторони, що їх приймає. 20 грудня з Одеси було вислано чужоземців, які офіційно вважалися студентами донецького інституту і намагалися перетнути державний кордон на заході України. За словами заступника начальника управління прикордонної контролі Державного комітету кордону України Віталія Антонюка, „студентський" шлях на Захід через Україну стає дедалі популярнішим серед громадян Африки та Близького Сходу. У вищих навчальних закладах України числяться близько 35 тисяч чужоземних громадян, і майже 10-15 відсотків їдуть до України зовсім не за тим, щоб отримувати знання. Одна з проблем прикордоників – за чий рахунок відправляти нелеґалів на батьківщину. Відтепер, згідно з новим законом, депортація буде здійснюватись за рахунок сторони, що приймає, наприклад, навчального закладу чи туристичної фірми. Донецький політехнічний інститут заплатив за відіслання п'ятьох сомалійських студентів 8,000 гривень.

Ченці УПЦ Московського патріярхату зневажають закони України

КИЇВ. – 14 грудня ченці монастиря „Китаєвський пустинний скит" Української Православної Церкви Московського патріярхату брутально захопили приміщення Київського Державного науково-практичного комбінату, який готує фахівців з бджільництва та рибальства. Про це повідомила директор комбінату Наталія Суходольська. За її словами, невідомі особи в одязі ченців на чолі з архімандритом Прохором увірвалися до адміністративного та навчального корпусів, учнівського гуртожитку та примусили учнів і викладачів залишити приміщення. При цьому в службових приміщеннях комбінату було зламано замки, відрізано телефони, пошкоджено документацію, розгромлено пункт перепису населення. Директор комбінату підкреслила, що відповідних документів, які засвідчують право монастиря на ці приміщення немає, натомість в адміністрації комбінату є рішення Київського господарського суду, який визнав незаконним перебування представників монастиря на території комбінату. Ченці самочинно здійснюють незаконне відселення мешканців житлових будинків, що проживають на території монастиря, тим самим порушуючи права цих громадян.

Створено реґіональний осередок Антимонопольного союзу

ЛЬВІВ. – Створено реґіональний осередок всеукраїнської громадської організації „Антимонопольний союз", який захищатиме інтереси споживачів у конфліктах з монополістами в електро-енерґетичній та ґазовій сферах. До складу організації увійшли керівники промислових підприємств Львова, приватні підприємці та представники громади, аби не дозволити приватним власникам, які стали монополістами на ринку области та міста, диктувати свої умови. Про це повідомив голова львівського осередку „Антимонопольного союзу" Орест Парубчак. Першим кроком організації є оприлюднення заяви до міської влади з приводу офіційного попередження правлінням „Львівґазу" про примусове обмеження подання ґазу на об'єкти „Львівтеплокомуненерґо" в чотири з половиною рази. А це, на думку „Антимонопольного союзу", може спричинити критичну ситуацію в місті під час важких погодних умов. Важелями впливу на львівських монополістів, за словами О. Парубчака, стануть судові органи, влада области та міста, народні депутати. Механізм впливу розроблено 21 грудня в Києві на загальній раді всеукраїнської громадської організації.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Зміцнюймо нашу єдність і віру в майбутнє

Шановна громадо, дорогі друзі!

Від себе особисто та від усього Посольства України у Сполучених Штатах щиро вітаю вас з Різдвом Христовим та з Новим роком!

Здавна повелося, що напередодні цих традиційних зимових свят людство проводжає рік минущий із сподіваннями, що у році прийдешньому все складатиметься на краще. Цей рік став приголомшливим за маштабами трагедії, що спіткала Сполучені Штати 11 вересня, а разом із ними – все людство. Україна, на долю якої випало багато страждань та кривд, одразу стала пліч-о-пліч з американським народом у його самовідданій боротьбі зі злом. Усі ми спільно мусимо пам'ятати, що єдиним засобом назавжди позбутися загрози некерованої злої сили є наша єдність, віра в нашу спроможність творити світ таким, яким ми прагнемо його бачити – світлим та радісним.

Цього року Україна гідно відзначила 10-ту річницю Незалежности, і нам, як представникам молодої европейської держави, є чим пишатися. За цей короткий проміжок часу Україна посіла достойне місце у когорті европейських націй, вийшовши на рівень динамічного зростання.

Вже два роки поспіль соціяльно-економічні реформи приносять суттєві результати, покращується інвестиційний клімат країни; за останні дев'ять місяців розвиток промислового виробництва становить 16,6 відсотків, валовий внутрішній продукт зріс на 9,3 відсотка, при тому, що рівень інфляції становить лише 3,7 відсотка. Відбулися суттєві зрушення у вдосконаленні законодавчо-правової бази країни – ухвалено земельний, кримінальний, цивільний, бюджетний, господарський кодекси, здійснено малу судову реформу. Роля України в регіональній та загальносвітовій політиці стає вагомішою, її зовнішньополітичні ініціятиви сприяють утвердженню стабільности у світі.

Рік, що минає, був плідним також і для двосторонніх українсько-американських взаємин: відбулася низка надзвичайно важливих візитів на високому рівні, відновлено діяльність двосторонніх комітетів з економічного співробітництва та з питань зовнішньої політики, обом країнам вдалося наповнити діялог новим конкретним змістом та визначити шляхи поглиблення співпраці на найближчу перспективу.

То ж нехай у Новому році поруч з вами крокуватиме успіх, натхнення та віра на краще. Зичу вам, вашим рідним і близьким міцного здоров'я, родинного тепла та злагоди на довгії літа.

Христос Народжується! Славімо Його!

Костянтин Грищенко,
Надзвичайний і Повноважний посол України в США

Вірмо у поступ України

Цим правічним вітанням здоровимо вас, усіх українців, розсіяних по широкому світі, як ті золоті зорі по синьому небу. Нехай цей Різдвяний привіт вас зігріє та ще більше об'єднає наші серця навколо Вифлеєму, де Мати Божа породила на світ Месію – Сина Божого.

Благодать Божа овіяла нашу славну землю, а Промисел Божий веде незалежну Україну добрим шляхом. Ніколи ще наша країна такий тривалий час не була самостійною державою.

Отже, незалежна Україна – сталася, і сталася назавжди. І бути їй вічно! Це вінець усіх сподівань українського народу, знак історичної справедливости, здійснення найбільшої мрії усіх наших поколінь. Звичайно, проблем у молодої держави немало, але при Божій допомозі, зусиллями усього українського люду вони будуть розв'язані. І буде Україна високорозвиненою, цивілізованою державою – на радість усім її синам і донькам, де б вони не жили!.

Тож святкуймо Різдво Христове і Новий 2002 рік з глибокою вірою у поступ нашої України! Хай новонароджений Господь пошле нам здоров'я, мир і спокій!Христос родився! Славімо Його!

Олександр Дикий,
керівник Всесвітньої служби
Радіо України, Київ

Щоб ми жили в злагоді

Шановна громадо! Дорогі друзі!

Щиро і сердечно вітаю усю українську громаду від імені Постійного представництва України при ООН з Різдвом Христовим і Новим роком. З приємністю і за давнім українським звичаєм бажаю кожному з вас, вашим родинам і близьким, всім українським землякам міцного здоров'я, щастя, добра, радости і смачної куті на Свят-Вечір.

2001 рік залишає особливий слід в наших серцях. Саме цього року світове українство відзначило 10-ту річницю незалежної нашої держави. За цей рік в нашій країні зміцніли обнадійливі економічні процеси. Впродовж цього року нового імпульсу набула вітчизняна зовнішньополітична діяльність, серед здобутків якої окреме місце посідає членство України в Раді Безпеки ООН.

Рік, що минає, був сповнений й драматичними випробуваннями. Терористичні акти в Нью-Йорку, Вашинґтоні, Пенсильванії не лише глибоко вразили кожного нас, але й змусили знову замислитися над цінностями, які визначають життя кожної цивілізованої нації – свободою, демократією, суспільною єдністю.

Напередодні свят я щиро бажаю, щоб саме єдність, злагоду і порозуміння принесли прийдешні літа кожному з нас задля спільної української справи. Будучи глибоко вдячним за вашу щиру і дружню допомогу, яку постійно відчуває наша Місія з боку громади, я користуюся нагодою, аби запевнити у твердій готовості до нової активно і тісної співпраці. Нехай нові літа принесуть нам нове щастя, добро і всілякі гаразди.

Христос Рождається! Веселих Свят!

Валерій Кучинський, посол,
постійний представник України при ООН

Різдвяна картка

У незбагненній музиці світів
Бринить космічний зоряний оркестр.
Цю пісню відчуваємо без слів,
Бо в ній затаєний життя людського спектр.
Народження Христа, відродження надій,
Немов для тебе відродився світ.
У сяйві всесвіту горить промінчик твій,
І хтось далекий шле тобі привіт.
Та що там космос, що там світ чудес,
Як один одного цураються сусіди –
Бо в кожного свій власний інтерес,
Свої турботи, неспромоги й біди...
Та ось прямує до дверей поштар,
Приносить жмут каталогів, реклям,
Об'яв, газет нудний репертуар –
Пів дня морока забирає нам...
Але мовчи! Такі тепер діла.
Ну так, паперу непотрібна трата...
Та з-під газетки ластівка крилата
З'явилася – листівочка мала.
Різдвяна картка – без реклям-об'яв,
А на поштовім штампі – Київ, Львів...
Тебе хтось з України привітав,
І ти від того аж помолодів.
І ще одна! То непривітний наш сусід
Також прислав свою Різдвяну картку.
Послав, бо так годиться, так і слід,
Не пожалів потратитись на марку...
І ти йому спішиш віддати честь,
Послати в обмін картку з добрим словом.
Повірте, що й такий формальний жест
Обом вам зробить ранок пречудовим.
Тож хай живе така паперу трата!
На світлий день народження Христа
Варт поздоровити сестру і брата
Привітом білокрилого листа.

Ганна Черінь,
13 грудня 2001 р.

Українці впевнено дивляться у майбутнє

Шановна громадо! Дорогі друзі!

Прийміть мої найщиріші вітання з Різдвом Христовим та Новим Роком.

Рік, що минає, став роком випробувань для всього людства. У сумнозвісний день 11 вересня лихі сили тероризму спробували похитнути самі підвалини світової стабільності. Але, попри сподівання організаторів цієї жахливої акції, все світове людство рішуче згуртувалося навколо невмиручих ідей людяности, демократії та свободи. Серед тих, хто засудив ці зловмисні теракти і тероризм в цілому, були й українці. Їхнє щире глибоке співчуття громадянам США і рішучий осуд тероризму в усіх його формах та проявах оголосив Президент України Леонід Кучма.

Україна, яка відзначила в цьому році 10-ту річницю своєї Незалежности, добре усвідомлює, що тільки неухильне обстоювання загальносвітових демократичних цінностей дозволило нашій державі зайняти належне місце серед розвинутих демократичних країн.

Шановні друзі, український народ завжди високо цінував і цінує суттєвий внесок закордонного українства в розвиток демократичних ідей та їх розповсюдження в Україні. Ваша наполеглива праця у вихованні молодого покоління, у збереженні українських родинних традицій і завзята підтримка інтересів нашої молодої демократичної держави є дуже важливою справою сьогодення для забезпечення достойного життя прийдешніх поколінь українців.

На початку III тисячоліття українці в усьому світі впевнено дивляться в майбутнє, у них є Батьківщина – демократична, самостійна, незалежна і соборна Україна.

Бажаю вам та вашим родинам мирного неба, щастя та злагоди, здоров'я та благополуччя, віри у щасливе майбутнє України!

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул України в Нью-Йорку

Нас єднає віра

В імені Екзекутиви Світової Федерації Українських Жіночих Організацій вітаємо з Різдвом Христовим і Новим Роком Президента і уряд України, ієрархів наших українських церков, Верховну Раду, Збройні сили України та весь український народ. Вітаємо всіх, хто працює для добра української держави, а головно жінок об'єднаних у жіночих організаціях діяспори і України, як і нових членок СФУЖО – жіночі організації в Польщі, Чехії та Естонії. Вітаємо провід і членок Національної Ради Жінок України.

Наші складові жіночі організації, а їх є 23 на 4-ох континентах, колядуватимуть у засніжених просторах Канади, в тропіках Бразилії, серед гарячого літа Австралії. З усіх кінців світу летітиме наше щире „Христос родився" в Україну, яка цього року відзначала велику подію: десяту річницю своєї незалежности.

Вітаємо в році, який Організація Об'єднаних Націй присвятила добровольцям, усіх, хто безкорисливо працює для добра і росту незалежної України. Ми у СФУЖО об'єднано працюємо вже 53 роки. Нас довгі роки єднала мрія, що буде незалежна Україна, і для того ми з любов'ю і витривалістю присвячували свою працю, свої змагання. Сьогодні нас єднає радість, що Україна вільна. І нас єднає праця, бо стараємося в міру наших можливостей допомагати Україні утвердитися. Ми віримо, що Україна стане могутньою державою в цьому столітті.

Під час Святої Вечері згадаймо тих, які десятиліттями боролися за краще України і не дочекалися її незалежности. Тисячі з них загинули в катівнях ҐУЛаґу, у в'язницях, на засланнях, за любов до України, за її мову. Їхні муки та смерть зобов'язують нас плекати українську духовність, українську мову. То ж розмовляймо нею всі і в діяспорі, в Україні. Плекаймо наш найдорожчий скарб! Напередодні Різдва Христового бажаємо усім щастя, здоров'я та сили для дальшої праці. Всього доброго для ваших родин та України!

Христос народився! Славім Його!

Оксана Соколик, голова СФУЖО
Іванна Кушпета, секретар

АМЕРИКА І СВІТ

Конґрес схвалив допомогу для України

ВАШІНҐТОН. – 19 грудня Конґрес Сполучених Штатів Америки схвалив фінансову допомогу для України в сумі 154 млн. дол., як підтримку в розвитку її демократичних засад. Умови щодо розподілу фондів з'ясовано в законопроєкті асиґнувань закордонної допомоги на 2002 рік. Палата Представників і Сенат США спочатку пропонували значно іншу суму – Сенат пропонував збільшити допомогу Україні до 180 млн. дол., а Палата Представників – до 124 млн. дол. Різницю між пропозиціями Палати Представників і Сенату вкінці комітет усталив на спільній конференції до суми 154 млн. дол. У бюджеті на 2002 рік Президент Джордж Буш домагався призначити 169 млн. дол. фінансової допомоги Україні.

Почав діяти новий уряд Афганістану

КАБУЛ, Афганістан. – Перехідний уряд Афганістану 23 грудня провів своє перше засідання у Кабулі. Перед новими провідниками стоїть завдання відбудови країни. Голова уряду Хамід Карзай назвав взаємини між фракціями уряду чудовими. За його словами, на першому засіданні обговорювалися питання безпеки та налагодження державної служби в країні. Проте Гульбадін, один з провідників пуштунських племен, заявив, що його війська візьмуться за зброю, якщо і далі матимуть місце бомбування, як от те, коли на Сході країни, за його словами, американська авіація розбомбила колону з шісдесяти осіб. За однією інформацією, в колоні подорожували племінні старійшини, які прямували до Кабулу на церемонію інавґурації нового уряду, проте американські військові наполягають, що то були провідники або Талібану, або мережі Аль-Кайда.

Р. Джуліяні переміг бен Ладена

ВАШІНҐТОН – Журнал-тижневик „Тайм" обрав „Людиною року" посадника Нью-Йорку Рудольфа Джуліяні, – за його ролю в опануванні ситуацією у місті в перші години після вибухів 11 вересня. Редактор „Тайм" Джим Келі сказав, що Р. Джуліяні було обрано, бо він виявив мужність у перші години трагедії. Дж. Келі також визнав, що серед кандидатів на звання „Людини року" розглядали і підозрюваного в організації вибухів Осаму бен Ладена. „Тайм" визначає особу року за значенням тієї людини на вплив у засобах масової інформації впродовж року, не залежно від того, чи той вплив був позитивним чи неґативним.

Новий президент Арґентини оголосив дефолт

БУЕНОС-АЙРЕС, Арґентина. – Конгрес Арґентини 23 грудня обрав Адольфа Родріґеса Саа, який є представником Пероністської партії, президентом на перехідний час. А. Р. Саа відразу оголосив, що Арґентина буде змушена оголосити дефолт, тобто неплатеспроможність зі зовнішньої заборгованости країни, оскільки йому доведеться виводити країну з найбільшої в арґентинській історії економічної кризи. При цьому гроші, які мали іти на сплату борґів, буде скеровано у соціяльну сферу. За словами новопризначеного президента, Арґентина не перейде на вживання американського доляра і песо не буде девальвуватися. Перехідний період триватиме два місяці, після чого відбудуться нові президентські вибори. Рішення Конґресу було результатом дебатів, які тривали цілу ніч, коли депутати намагалися знайти вихід зі ситуації тижневих заворушень в країні, внаслідок яких пішов у відставку президент Фĕрнандо де ля Пуа та весь його уряд.

Терорист-самогубець постав перед судом

БОСТОН, Мас. – Пасажир, який намагався 21 грудня влаштувати вибух у літаку, постав 24 грудня перед судом. Федеральне розвідувальне бюро (ФБІ) підтвердило, що у підошвах його взуття справді була вибухівка. Федеральне бюро розслідувань США з'ясувало особу чоловіка, який намагався здійснити терористичний акт на пасажирському літаку „Америкен Ейрлайнс". На підозрілого пасажира першою звернула увагу поліція на французькому летовищі імені Шарля де Ґоля. Чоловік, на вигляд – близькосхідного походження, мав англійське ім'я – Ричард Рейд, британський пашпорт, виданий посольством Великобританії у Бельгії два тижні тому. Окрім того, впадала у вічі відсутність багажу. Але французька влада вважає, що насправді мова йде про вихідця зі Шрі-Ланки на ім'я Тарік Рашид. Допитавши, французька поліція відпустила його. На борту літака „Американських авіоліній", лету номер 63, до Маямі, цей чоловік намагався підпалити свого черевика. Одна зі стюардес помітила, що із підошви стирчить дріт. Вона спробувала відібрати черевика, після чого між нею і пасажиром почалася бійка. Кілька інших пасажирів зіскочили з місць і зв'язали нападника ременями. Лікарі, які були на борту літака, ввели нападникові заспокійливі препарати, і літак приземлився на півдорозі – на летовищі у Бостоні. Триває розслідування причетности нападника до мережі „Аль-Кайда" та обставин отримання ним британського пашпорту у Брюселі.

Твір М. Коцюбинського перекладено французькою

ПАРИЖ. – У Парижі 19 грудня, за сприяння Посольства України у Франції, відбулась презентація книги Михайла Коцюбинського „Тіні забутих предків" у перекладі на французьку мову. Як повідомили у прес-службі Міністерства закордонних справ України, повість видало видавництво „L' Age d'Homme", яке спеціялізується на слов'янській літературі. Переклад здійснив фахівець-мистецтвознавець Національного центру наукових досліджень Франції Жан-Клод Маркаде. Презентація книги відбулась у приміщенні Польського інституту в Парижі.

За матеріялами преси

Україна в Організації Об'єднаних Націй

НЬЮ-ЙОРК. – 14 грудня в штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй країни-члени Генеральної асамблеї ООН одностайно схвалили ініційовану Україною ,спільно з Російською Федерацією та Білоруссю, резолюцію „Зміцнення міжнародного співробітництва та координація зусиль у справі вивчення, пом'якшення та мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи", в якій світове співтовариство привітало започаткування нової стратегії ООН з подолання наслідків цієї катастрофи.

„Незважаючи на час, що минув після аварії, сьогодні потреба у міжнародній допомозі на ліквідацію згубних наслідків Чорнобильської катастрофи не менша, ніж 15 років тому", – зазначалося у виступі заступника постійного представника України при ООН Маркіяна Кулика, який представив Асамблеї проєкт резолюції. Співавторами цього проєкту стали країни з усіх реґіонів світу, в тому числі такі впливові держави-донори, як США та Японія.

Генеральна Асамблея ООН закликала держави та міжнародні організації продовжувати надання підтримки Україні у пом'якшенні наслідків чорнобильської катастрофи.

Постійне представництво України при ООН

Під час своєї нещодавньої візити до США міністер закордонних справ України Анатолій Зленко 13 листопада зустрівся з членами української громади Нью-Йорку. Спочатку зустрічі міністер А. Зленко передав д-рові Євгенові Голюці нагороду від Президента Леоніда Кучми – за багаторічне доставлення гуманітарної допомоги в Україну.

Д-р Голюка, як лікар „Staten Island University Hospital", організував пересилання медикаментів і медичного обладнання до України і сприяв приїздові хворих дітей з України до Америки для проведення складних хірургічних операцій. *Фото: Ірена Яросевич.*

США вводять...

(Закінчення зі стор. 1)

терів України. Прем'єр-міністер України Анатолій Кінах сказав, що йдеться не про введення всього обсягу санкцій, а про перший крок, який зачіпає приблизно п'яту частину інтересів України на американському ринку.

За словами прем'єра, та частина депутатів, яка не підтримала законопроєкт про лазерні диски, зрозуміє, що відданість національним інтересам необхідно доводити не словами і деклараціями, а в першу чергу – прийняттям рішень, які відповідають цим інтересам. А. Кінах також зазначив, що уряд продовжує працювати над питанням ухвалення зазначеного законопроєкту і сподівається, що при підтримці громадськости, особливо з тих реґіонів, де після введення санкцій можуть бути втрачені робочі місця, рішення буде позитивним. За словами прем'єра, від ухвалення закону про лазерні диски залежить не лише захист економічних інтересів України, а й рівень довіри до України як до держави, яка в сучасних умовах вміє захищати інтереси інтелектуальної власности.

Верховна Рада повернеться до розгляду законопроєкту про лазерні диски у січні 2002 року, якщо на цьому наполягатиме уряд, повідомив голова Верховної Ради Іван Плющ 21 грудня на прес-конференції у Верховній Раді. За словами І. Плюща, США в цьому питанні ставляться до України упереджено і не помічають піратства у жодній іншій країні. „Я не вірю, що ми є найбільшими піратами", зазначив він. За словами І. Плюща, рівень товарообігу між Україною та США „не такий вже й великий, щоб Україна не знайшла, чим компенсувати ці втрати".

Найбільшим ринком збуту може стати сама Україна, оскільки, якщо купівельна спроможність українців буде збільшена принаймні у півтора рази, споживання металюрґійної продукції на внутрішньому ринку може збільшитися на 30 відсотків.

УНІАН

Хліб життя

(Закінчення зі стор. 1)

на і Життя у наш неспокійний і збентежений світ: про нашу відповідь Христові, з яким ми ототожнюємо себе у Таїнствах Хрещення і Миропомазання.

Всі минулі і сучасні зовнішні ознаки цього свята, старозавітні хвальні пісні, побожні світські пісні, їжа, духмяність, навіть подарунки не мають ніякого значення, якщо Христа вигнано з людського життя або його зведено лише до літургійної чи світської прикраси.

Святі Отці Церкви збагнули реальність народження Христа і говорили про це. Преподобний Архиєпископ Константинопольський Іоанн Золотоустий, мужній пастир і учитель Церкви, прихильник і захисник праведного морального життя, пригадав своїм сучасникам-віруючим, що Христос – це стержень у святкуванні Різдва і Богоявлення, Євхаристійний Христос. Той же Іоанн Золотоустий пригадує всім віруючим православним християнам сьогодні, що освячений парафіяльний будинок – храм, в якому вони збираються, є духовним Вифлеємом міста Хліба, в який ми входимо, і то Христос – цей Хліб Життя, Хліб ангелів, обвинутий тепер не пеленами, а євхаристійними покрівцями, спочиває у яслах, що є дискосом: і в храмі Він запрошує нас бути з Ним, і Він буде з нами. Як і ті стародавні пастухи, ми сприймаємо благовість Євангелія і приступаємо до нього зі страхом, вірою і любов'ю. З наших уст лунають слова псалма: „Послав Господь визволення людям Своїм" (Пс.110,9), і ми стаємо одним з Христом у єднанні, що його ми часто, на жаль, самі розриваємо.

Цьогорічне святкування Різдва Христового позначене жахливими подіями 11 вересня: подіями, які зранили не лише Америку, а весь світ. Дух ненависти, який спричинив другий „день ганьби" в житті Америки, переміг дух любови і сміливости, якими були позначені дії блаженної пам'яті поліцейських, пожежників і рятувальників, тих, на леті 93, і тепер воїнів, які віддали власне життя, щоб врятувати життя інших. Ми віримо, що Христос був з ними і обнімав усіх, що загинули. Ми також переконані, що Христос, Цілитель і Утішитель, простягнув свої руки до багатьох, серед яких і вірні українських православних громад, і подав усім їм зцілення і втіху.

Це той Христос, Зцілитель і Утішитель, Євхаристійний Христос, Який з ясел-дискоса, що лежить на святій трапезі українських православних парафій в усьому світі, запрошує нас ставати Його знаряддями зцілення і втіхи, справедливости і любови, і в той же час дав нам усім впевненість і вірність в наш час непевности і збентеження.

Різдво Христове року Господнього 2002 закликає нас до нової зрілости, до глибшого зв'язку з Сином Божим, Який прийшов у світ, щоб життя в достатку перемагало. Такий глибший зв'язок можемо осягнути, якщо ми дамо Христові дозвіл вселитися в нас. Це й буде той Євхаристійний Христос, Який через Євангеліє і Літургію проголошує святість, гідність і вартість кожної людини і пригадує нам, що ми існуємо, що ми є охоронцями своїх братів і сестер, і що ми повинні бути досконалими, як Отець наш Небесний. Мусимо ми, незважаючи на те, де живемо, стати разом з нашими братами в Україні та з справжніми православними християнами в усьому світі, і засвідчити ділами віри і любови присутність Бога з нами.

Люба Максимчук. „Різдвяний Янгол".

Незважаючи на жахливі події, що відбулися пару місяців тому, можемо лише таким способом відгукнутися на заклики нашої доби, яка буде випробовувати нашу віру і всю нашу цивілізацію. Нехай же нам і нашим братам і сестрам в Україні завжди вистачає нашого передхрещенного відрікання від Сатани, від служби йому, від гордости. Нехай цьогорічне відзначення Різдва Христового ще більше надихає нас на відновлення тієї присяги, зробленої при хрещенні, щоб присутність Христа відчувалась в нас і через нас, бо в нас Він живе і діє.

Роздумуючи про Різдво Христове як про вирішальну і преображаючу подію в житті всього людства, молимось, щоб Благодать і істина, які приходять до нас через Ісуса Христа, рясніли в нашому житті та в житті наших братів і сестер, які живуть і спасаються в Україні, що поступово стає зрілою державою. Нехай Той, Який є Милосердним і Милостивим, дасть нам мудрість відложити своє „я", щоб Він, Христос, став видимим усім.

†Василій – Митрополит Української Православної Церкви Канади,
†Константин – Митрополит Української Православної Церкви в США,
†Іван – Архиєпископ Української Православної Церкви Канади,
†Антоній – Архиєпископ Української Православної Церкви в США,
†Всеволод – Архиєпископ Української Православної Церкви в США,
†Іоанн – Архиєпископ Української Православної Церкви в діяспорі,
†Юрій – Єпископ Української Православної Церкви Канади,
†Єремія – Єпископ Української Православної Церкви в Південній Америці
Різдво Господа Бога нашого 2002 р.

Христос родився!

Нині велике свято,
Нині велика днина,
Заколядуймо: „Бог предвічний"
І „Дивная новина".
Заколядуймо: „Нова радість" –
Між нами Правда нині –
Христос Родився! Славім Його
Тут і в усій Україні!
Славім Його! Любім Його!
Він буде всіх нас боронити –
З Ним Україна славно, гідно,
На віки буде жити!
Нехай коляда наша рідна
Дзвенить нам на чужині,
Нехай почують її у Краю
Й цілому світі нині.

Микола Горішний,
Линдгорст, Н. Дж.

Попереду - важливі завдання

Українська Американська Координаційна Рада сердечно вітає український народ, уряд і Верховну Раду України, та всіх українців у цілому світі з Різдвом Христовим і Новим роком. Вітаємо також Всесвітню Українську Координаційну Раду, Світовий Конгрес Українців, Український Конгресовий Комітет Америки та всі інші українські організації в Америці, бажаючи їм радісних свят та успішного Нового Року.

У 2002 році перед нами стоять великі і тяжкі завдання. Відновлення дружби і взаємодовір'я між США і Росією внаслідок терористичної атаки 11 вересня та війни в Афганістані негативно впливають на ставлення США до України. Президент і уряд Росії послідовно роблять політичні і економічні заходи до включення України в нову російську імперію. Немає сумніву, що вони будуть використовувати посиленння дружби з Америкою як один зі засобів здійснення їхніх плянів. У Вашінґтоні можна відчути, що для американського уряду і Конґресу Україна і її проблеми перебувають на другому або й дальшому пляні. Тому українській громаді в Америці дуже важливо мобілізувати всі свої сили, щоб протиставитися такому розвиткові подій та невтралізувати впливи Росії в США. Організована українсько-американська спільнота повинна започаткувати акцію усвідомлення американського народу, що дружба з Росією без застережень веде до нового поневолення народів колишнього СССР і до другої „холодної війни". Боротьба проти світового тероризму і визволення Афганістану від Талібану не повинні стати причиною того, щоб провідник демократичного світу, Сполучені Штати Америки, зреклися своєї відповідальности перед іншими країнами і народами світу, що також бажають жити в свободі і демократії.

Рома Дигдало, голова Крайової ради, **Ігор Гавдяк,** голова президії, **Роман Барановський,** екзекутивний секретар

Все, як колись!

Кожна людина, якось так непомітно для неї самої, досягає віку, коли у її житті з'являється ця цікава категорія – „колись". У хвилини розчулення, коли очі душі впізнають щось давнє, пережите в дитинстві, ми, заворожені цим впізнаванням, кажемо: „О, це зовсім, як колись!".

Для нас, українців, людей традиції, таке впізнавання дуже характерне, особливо у передріздвяний і передвеликодній час, коли життя надає нам нову можливість знову й знову бачити повторення чогось дуже хвилюючого, близького. Бодай одна річ з того повторюваного і завжди неповторного світу пам'яті, в якому живуть і святий Миколай, і ялинка, і колядники зі звіздою, і дідух у куті, і солома під різдвяним обрусом, бодай один фрагмент впаде у вічі, і ми завмираємо від тихого, невимовно солодкого щастя: „О, зовсім, як колись!" – тільки й можемо вимовити...

І нехай людина проживе сто літ на землі, а все ж ніколи їй не набридне повторюваність найдорожчих свят, бо у цій повторюваності – не консерватизм, а мудрість, яка, втілена у традицію, у звичай, хоче належати нам повною мірою, і саме тому повторюється.

А тепер подумаймо над тим, що саме нас як народ, як етнічну спільноту найпевніше зберігало від знищення. Передусім –оці релігійні традиції та обряди, спільні для всього народу, ним талановито розвинуті й естетизовані. Нас зберігала звичаєва, воістину народна культура, обіймаючи собою усі верстви, всі прошарки і суспільні стани.

Вважається, що показником і мірилом розвинутого суспільства є його елітарна культура, грунтована на професійній творчості особливо обдарованих особистостей. Не заперечуючи цього, зауважимо, що в українському випадку елітарну культуру не варто ставити над народною. Вся наша національна історія свідчить, що якби ми не мали глибокої, у давніх віках закоріненої народної культури – культури звичаїв та обрядів, універсальної культури пісень, колядок, щедрівок, то нас як нації вже давно не стало б на білому світі.

Тому, шануючи наших великих мистців, будуючи їм пам'ятники і відзначаючи різні ювілеї, схилімо голови перед пам'яттю невідомих для історії імен наших пращурів, які від покоління до покоління передавали ніби й нескладну, а таку важливу для виживання народу науку святкувань, а разом з нею і внутрішній сенс наших великих свят. Цей сенс, певна річ, завжди індивідуальний, коли йдеться про релігійність, про сокровенне життя людської душі, але народні звичаї та обряди є найкращим контекстом, в якому окрема людина легко, природно пов'язує себе з іншими людьми і з Богом.

Саме ця наука свят і цей їхній внутрішній сенс у найбільшій мірі зберігали українців і на „рідній не своїй землі", і по різних світах, як от і тут, в Америці чи Канаді, де донині у багатьох українських родинах не зреклися ні дідуха, ні дванадцяти пісних страв на свят-вечірньому столі, ні вертепу, ні колядок...

Щаслива та молодь, яка самостійно вперше робить-священнодіє це все, але й не менш щасливі й ті, хто впізнає в сьогоднішньому модерному українському світі своє дитинство і може на кожне „Христос ся рождає" і „Славімо Його!" сказати собі у думці: „О, все, як колись!".

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор –Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (доД. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (доД. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (доД. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про невідоме, що перед нами

Скільки то вже років доводилося мені писати у цю пору року про те, що прийде, про те невідоме, що нам доля несе у наступному році. А скільки побажань добра і щастя промовлено від усіх близьких та дальших друзів з цього приводу, скільки молитов і надій на Божу доброту та поміч у цих днях плило від одних до інших – важко обрахувати.

Чи сповнилися вони, принаймні частинно? Це може кожний із нас сказати собі у цих останніх днях 2001 року, роблячи підрахунок з пережитого.

Але незважаючи на це, ми бажаємо собі знову у цей час всякого добра та усіх ласк Господніх і, розуміється, цього легендарного „щастя", що таке невідоме і таке неможливе до сконкретизування.

Значить, у цьому тижні знову будемо собі та всім своїм найближчим бажати та принаймні в цей один день у році вірити, що наші щирі побажання сповняться.

А що буде у дійсності? Яка доля чекає нас усіх, кожного зокрема і усіх разом? Ми стоїмо перед великою невідомістю, як і кожного року у цій порі, та не знаємо, які несподіванки приготовив нам 2002 рік.

Якось цим разом ми, може, більше сподіваємося несподіванок, ніж звичайно, приготовані на це психологічно несподіванкою „11 вересня". Хто ж міг сподіватися рік тому, що руйнівний гук будівель Світового центру торгівлі потрясе цілим світом та викличе неспокій, війну і постійний страх у мільйонів мешканців не лише Нью-Йорку, але й усіх інших країн?

Здається, у наймакабричніших снах не ввижалися нікому картини, які ми всі пережили, дивлячись на телевізійні фрагменти налету літаків на найвищі у світі будівлі, та не уявляли, що за декілька хвилин могли загинути тисячі невинних людей.

Все це ставить наші думки про Новий Рік у зовсім інакшу перспективу, а з тим у зовсім інакші сподівання. А може, не так сподівання, як страх перед невідомим?

А тут наші думки про рік, що надходить, ще сильно пов'язані із невідомим, яке стоїть перед Україною, а з тим перед нашими рідними, близькими і перед нашою, завжди першою в думках, батьківщиною.

Які ці думки інакші, як п'ятьшість років тому, коли ми були немов оп'янілі думкою про незалежну Україну та про можливості її росту і сили. Сьогодні, напередодні 2002 року, ми з непевністю думаємо про грядучі політичні події на нашій далекій Батьківщині, зв'язані із близькими виборами та щораз більшим впливом Росії.

І як тут з такою непевністю зустрічати Новий Рік?

Але, однак, треба. Треба нам усім вірити, сьогодні більше, як минулими роками, що Господня опіка нас не залишить і що не залишить нашу Україну у цей так важливий для неї 2002 рік. З цією вірою, однак, мусить іти в парі також певне зусилля із нашої людської, сторони, щоб сповнилися слова коляди Богдана Лепкого, такі актуальні під сьогоднішню пору:

...Щоб ми рука в руку
І груди при груди
Йшли на стрічу кращій долі
Так, як другі люди.
Щоб цілий світ, браття
Не міг вийти з дива,
Що зробила на Вкраїні
Раз єдність правдива...

О-КА

Орденом Канади нагороджений професор Остап Гавалєшка

ВІНІПЕҐ, Ман. – Конґрес Українців Канади й уся українська спільнота висловлюють свої поздоровлення професорові Остапові Гавалєшці, членові Ради правління КУК і президентові Канадсько-української фундації, з нагоди нагородження його Орденом Канади (Order of Canada).

„Це вияв значної шани для такої видатної особистости. Професор О. Гавалєшка своєю відданою працею значно посилив взаємини Канади з Україною та зміцнив нашу громаду" – підкреслив Президент КУК Євген Чолій.

Будучи вшанованим за його вклад у ділянку індустріяльних взаємин, проф. О. Гавалєшка був заступником голови Механічної і індустріяльної інженерії в Манітобському університеті у 1982-1990 роках, а в 1994-1997 роках працював екзекутивним директором Науково-технологічного центру в Києві.

Професор О. Гавалєшка є автором понад 100 наукових публікацій. Тепер він є професором-емеритом Департаменту індустріяльної інженерії Манітобського університету.

З такою ж відданістю, як у професійній ділянці, він працював і в українській громаді, будучи активним в Українському культурно-освітньому центрі у Вініпеґу, Організації української молоді Пласт, Кредитовій спілці Північного Вініпеґу, Українській Вільній Академії Наук і Українській Національній Академії Наук.

Шановні читачі!

Якщо ви хочете своєчасно вмістити у „Свободі" статті про події громадського життя, які відбулися за місцем вашого проживання, просимо надсилати їх до редакції негайно, впродовж двох тижнів після їхнього проведення. Заклики, звернення, повідомлення щодо подій, які мають відбутися, просимо надсилати не пізніше, як за три тижні до їх проведення.

Для прискорення пересилання матеріялів можна користуватися електронною поштою. E-mail редакції: svoboda@att.net

З питань опублікування у „Свободі" жалібних повідомлень і некрологів просимо звертатися до керівника відділу оголошень і реклами Марійки Осціславської. Тел.: (973) 292-9800, дод. 3040.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Люблять Україну до глибини душі

Повертаючись думками до рідної землі, щоразу згадую імена друзів, знайомих, які своєю працею у 80-90-ті роки своїми справами наближали омріяну незалежність України. Тоді новостворена громадська структура „Український фонд культури" об'єднала найсвідоміших патріотів, краєзнавців, мистців. На цвинтарях, впорядковували забуті могили, відроджували благодійництво, національні традиції, відновлювали духовні святині... То був чудовий час: відкриття заборонених раніше сторінок історії, сльози радості на очах колишніх політв'язнів, благодійні концерти, гаївки, вертепи.

Особливе хвилювання викликали зустрічі з українцями з-за кордону. Спілкування відкривало очі на багато речей і явищ, про які ми й не відали. У 1989 році першими ластівками до України були представники Дітройтської капелі бандуристів ім. Т. Шевченка – бандуристи Юліян Китастий, Віктор Мішалов та співак Павло Писаренко. Їх вітали у найбільших концертних залах і в невеличких сільських клюбах. Гостей обдаровували квітами, цілували. Одна бабуся у селі Денисові Козівського району винесла артистам миску з малинами й ожиною.

У червні 1991 року було довгоочікуване гастрольне турне по Україні усього складу шевченківської капелі бандуристів з програмою „Ми знов з тобою, Україно". Концерти капелі перетворились у великі національні свята. Такий же відголос викликали і виступи чоловічого хору „Бурлака", що також двічі побував на Тернопіллі. Запам'ятався і спів нашого земляка-соліста хору Теодозія Пришляка, який відтоді є частим гостем рідних Бережан. У багатолюдні дійства перетворились виступи зведених українських хорів „Левада", „Діброва" та інших за участю і благословення Владики Ізидора Борецького.

З Нью-Йорку до рідної Бучаччини завітала тоді зі своєю родиною Лариса Зєлик. За допомогою цієї славної українки при обласному фонді культури було сформовано групу майстрів з виготовлення герданів – жіночих прикрас із бісеру, а писанки її талановитої доньки Софії послужили чудовими взірцями для відродження писанкарства. Передані Ларисою Зєлик твори композитора І. Соневицького, збірки журналу „Веселка" для дітей і сьогодні читають відвідувачі обласної бібліотеки.

Відрадно було прочитати недавно у тижневику „Свобода" про громадські відзнаки Василя Колодчина. Подружжя Колодчинів часто згадують підгайчани. Ці люди одними з перших сприяли демократичними перемінам в батківському краю, а подарована ними книга „Підгаєцька земля" стала неоціненним дарунком землякам.

А як ми раділи аналогічним збірникам „Бережанська земля" та „Теребовлянська земля". Ми вперше читали такі видання. Як бджоли до квітів припадали до них краєзнавці й вчителі.

Цікаву бібліотеку із власних книг та архівів своїх друзів та знайомих зібрав д-р Петро Ґой разом з дружиною Лесею, знаний організатор відомих екскурсій молоді „Стежками батьків по Европі" (на жаль, недавно він відійшов від нас). Цю унікальну книгозбірню він передав Львівському національному університетові ім. Івана Франка.

Гідний внесок у повернення культурних цінностей зробили випускники Бережанської гімназії.

Зліва: Т. Осадца, директор музею у Бережанах Н. Волинець, С. Ященко-Ґой.

Завдяки надісланим матеріялам сьогодні у Бережанах діють чотири музеї. Два з них – Б. Лепкого та переслідуваної церкви створено безпосередньо за кошти діяспори.

Найсердечнішої подяки заслуговує громадська праця д-ра Романа Смика з Чикаго, подружжя Тані та Аполінарія Осадци з Ґлен-Спею. В світлу пам'ять архітекта А. Осадци на кошти цієї родини у родинному с. Волощині на Бережанщині збудовано чудову церкву, а живописні роботи мисткині Тані Осадци прикрашають музеї Києва, Канева, Львова, Тернополя.

Увесь свій доробок передав Україні художник Діонізій Шолдра. Останні роки життя він працював реставратором у художньому музеї рідного Тернополя, передаючи своє нелегке ремесло молодим. На його могилі, а також біля будинку, де відкрита пам'ятна стела, щоосені збираються мистці, щоб пом'янути добру людину.

На Різдво 2000 року майстриня і дослідниця української вишивки Мирослава Стахів передала нам добірку видань про історію вишивки, альбом українського одягу, мапу орнаментики. Цими виданнями користуються артисти театру, учні, народні майстри. З допомогою Зіновія Квіта з Філядельфії один із найцікавіших фолкльорних дитячих колективів – гурт „Романове село", що на Збаражчині, є в чудовій мистецькій формі. Окрилена підтримкою талановита і невгамовна Надія Музя (керівник цього колективу) подбала про шати, що є достовірними взірцями вишивки реґіону. Про таких відданих українській ідеї людей на відкритті виставки, присвяченій життю і діяльності Патріярха Йосипа Сліпого, Іван Дзюба сказав, що ці люди люблять Україну не тільки до глибини душі, а й до глибини власної кишені.

Святослава Ященко-Ґой,
голова Тернопільського обласного фонду культури.

Про смак упорядників антологій...

У „Свободі" (з 26 жовтня ц. р.) я прочитала статтю Марти Тарнавської „Дарунок України поетам діяспори", як її відгук на книжку „Листок з вирію: поети української діяспори", видану в Києві 2001 року, (упорядники – Галина Кирпа та Дмитро Чередниченко), і хотіла б на цей відгук шановної письменниці дещо додати, зокрема тому, що вона заторкує смак редакторів у виборі авторів та їхніх творів у виданні, та й дещо інше.

До речі, це ж те саме видавництво, з назви якого тепер аж так дивується Марта Тарнавська, вже видало перед цим принаймні два видання з творами українських поетів, під заголовком „Золотий гомін". Я не бачила його першого випуску (1991 року), як і видання „Листок з вирію...", але з передмови до другого вупуску „Золотого гомону", який у мене є, довідалася, що в першому, зі ста одинадцяти українських авторів, поміщено тридцять шість з української діяспори. В другому ж, 1997 року, – зі ста вісімнадцяти українських поетів – сорок шість з української діяспори, між ними представлена своїми творами й Марта Тарнавська.

Щодо законів, що стосуються авторських прав у західньому світі, які Марта Тарнавська з великою докладністю перечислює: де, коли й ким вони були затверджені, але стверджує, що досі іґнорують в Україні, вона напевне має слушність, принаймні у якійсь мірі. Марта Тарнавська окреслює це явище в Україні, як „піратське" зацікавлення видавців творчістю письменників, яке часто викликає в письменників, на її здивування, не протест, а ентузіязм і вдячність. Вона вважає таке явище парадоксальним. А для мене подібна реакція письменників в Україні є досить зрозумілою. Бо ж, можливо, в теперішніх видавничих обставинах для багатьох українських письменників в Україні – це єдина нагода, щоб поділитися своєю творчістю з читачем. А чи ж не задля цього більшість українських письменників у діяспорі видавало власні книжки за свої тяжко здобуті гроші на працях, які не мали нічого спільного з письменницькою творчістю? Пригадаймо! Бо ж тільки вибраних письменників у діяспорі підтримували якісь організації, фонди й навіть журнали, які мали у своєму розпорядженні гроші, й нерідко зовсім не тому, що вони були найкращими письменниками. У гру входило, крім літературного смаку організації, фонду чи журналу, багато чого іншого.

Тут напрошується ще одне запитання, яке стосується законів про авторські права, що їх Марта Тарнавська перечислила в своїй статті „Дарунок України поетам діяспори": чи ж справді всі редактори, впорядники й виконавці антологій української поезії і літератури, хрестоматій і подібних видань, що виходили в діяспорі, узгоджували з усіма письменниками ті інформації про них та їхні твори, які вони вміщували у своїх виданнях? І часто ще й з різними своїми коментарями. А жили ж вони в західньому світі, отже, значно ближче до тих законів, ніж ті люди в Україні, що їх Марта Тарнавська критикує у своїй статті.

Твердження у статті Марти Тарнавської: „Добір текстів є прероґативою редакторів, отже, віддзеркалює їхній смак...", звичайно, не підлягає жодній дискусії, хібащо до нього можна додати: не всі бачать усі віддзеркалення з того самого погляду чи тієї самої точки зору. У мене ж це твердження викликало спонтанну реакцію – сказати: дякувати Богові, що не усі редактори, упорядники і видавці вище згаданих видань мають однаковий смак.

Світлана Кузьменко,
Торонто

Ми не зреклися мови

По радіо я почула неприємну звістку: група молодих людей у Харкові оточила будинок міської Ради, вимагаючи надати російській мові статус державної. Мені стало боляче за тих молодих людей.

Наша мова – то чи не найбільша гордість українців. Якщо історію можна зфальсифікувати, культуру знівелювати, то мова, попри задуху й гоніння, залишається свіжою і нев'янучою в устах благодійних її носіїв. Я пишаюся тим, що у нашому районі визначення законом офіційної мови в Україні не стало каменем спотикання у праці установ, проблемою для державних службовців. Зайдіть до будь-якого поштового відділення чи ощадної каси району: інформація для відвідувачів виконана державною мовою.

Не є винятковим і наше Русалівське відділення зв'язку. Марки, листівки, конверти – все українське. Немає проблем із бланками, які донедавна приходили на пошту здебільшого видруковані російською мовою. Зросла кількість україномовних газет, які розповсюджують зв'язківці. Поетичні назви мають приватні магазини – „Лісова пісня", „Лада", „Каштан".

Віра Оберемок,
с. Русалівка, Маньківського району, Черкаської обл.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Осіння нарада Монреальської округи

Невелика Монреальська округа Українського Народного Союзу, яка донедавна мала п'ять відділів, має тепер уже тільки три: Відділ 434-ий (секретарка Олександра Дольницька), Відділ 465-ий (секретарка Текля Мороз) і 473-ий (секретарка Віра Баніт). Цієї осені організаційна нарада Округи відбулася 10 листопада в приміщенні монреальського відділу Конґресу Українців Канади. Нараду вела голова Округи, головна радна Текля Мороз. У своїй доповіді вона поінформувала присутніх про теперішню ситуацію в УНСоюзі, його успіхи (зокрема про добре й цікаво редаґовані тижневики „Свобода" і „The UKrainian Weekly" тощо) та проблеми, зокрема про найбільшу з них – значне зменшення числа членів. Згадавши про різного роду труднощі в здобуванні нових членів, вона повідомила, що цього року секретарки відділів Округи придбали для УНСоюзу шістьох членів (вона – чотирьох, а В. Баніт і О. Дольницька – по одному). У тому самому часі УНСоюз дістав тільки одного члена в Торонто, а в інших містах Канади, крім Монреаля, жодного. Щоб подолати такий стан у Канаді, потрібні активні організатори і секретарі відділів. У зв'язку з новою системою сплачування членських вкладок („direct billing") добре було б, на думку Т. Мороз, дозволяти членам активних відділів пересилати свої членські вкладки через секретарів цих відділів.

В обговоренні доповіді присутні наголосили, між іншим, на потребі посилити в окрузі акцію здобування нових членів і при цьому присвятити особливу увагу молодшому поколінню і новоприбулим, які часто мало поінформовані про те, як корисно належати до найбільшої на північноамериканському континенті братської організації.

Адольф Гладилович

Нова членка УНСоюзу

Маріанна Ольга Лехман, дочка Володимира і Ліди Лехман, нова членка 452 Відділу УНСоюзу. Записали свою внучку до Українського Народного Союзу дідусь Володимир Богдан і бабця Неля Лехман. Маріанна перша дівчинка, яка народилася за останні 119 років у родині Лехманів.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу ЛИСТОПАД 2001 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 10/2001	6,589	13,771	3,082	23,442
Неактивні члени 10/2001	7,404	17,511	0	24,915
Всі члени 10/2001	13,993	31,282	3,082	48,357
Активне членство				
Приріст у 11/2001				
Нові члени	15	22	0	37
Нові УЛ	0	2	0	2
Прийняті наново	4	10	8	22
Разом	**19**	**34**	**8**	**61**
Убуток 11/2001				
Померли	0	27	0	27
Вибрали гроші	13	18	0	31
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	15	21	0	36
Виплатили вповні вкладки забезпечення	20	17	0	37
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	15	17	0	32
Вигасло забезпечення (активні)	4	5	26	35
Кінчилось забезпечення	2	6	5	13
Разом	**69**	**111**	**31**	**211**
Всі активні члени 11/2001	6,539	13,694	3,059	23,292
Неактивне членство				
Приріст у 11/2001				
Виплачене забезпечення	20	17	0	37
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	15	17	0	32
Разом	**35**	**34**	**0**	**69**
Убуток у 11/2001				
* Померли	1	30	0	31
* Вибрали готівку	9	22	0	31
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	2	6	0	8
Повернені в активні	4	18	0	22
Вигасло забезпечення (неактикві)	1	7	0	8
Разом	**17**	**83**	**0**	**100**
Всі неактивні члени 11/2001	7,422	17,462	0	24,884
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 11/2001	**13,961**	**31,156**	**3,059**	**48,176**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

ПОВІДОМЛЕННЯ для ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Просимо звертатися до секретарів відділів в справі Вашого забезпечення в УНСоюзі чи в справах додаткового забезпечення.

Головна Канцелярія відповідає на всі питання про вплати вкладок, тому що секретарі не збирають вкладок.

Український Народний Союз і відділові секретарі все готові служити членам.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ – ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Мить зупинки у довгій мандрівці

НЬЮ-ЙОРК. – Цікава зустріч відбулася 1 грудня. Вона зібрала у домі пл. сен. Зені Брожини групу осіб, що допомагали своєю працею гідно відзначити 50-річчя Пласту на терені США.

Головною точкою невимушеної товариської зустрічі була презентація книжки-хроніки „Мандрівка Пласту в ЗСА", 528 сторінок якої цікаво відтворюють все, що ділялося в цій широковідомій пластовій організації впродовж 50 років, від 1949 до 1999 року, тут, на американській землі.

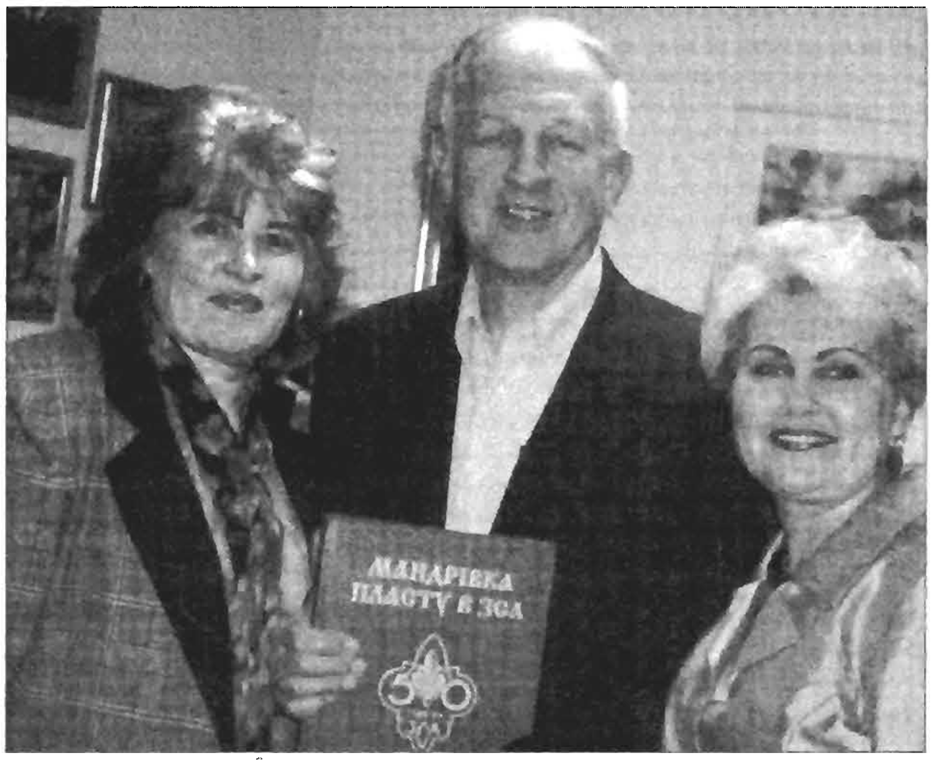
На зустрічі її вперше мали учасники нагоду побачити примірник „Мандрівки Пласту", тобто плід своєї наполегливої та довгої праці, який тепер дістанеться у руки усіх пластунів. То ж не диво, що присутні нетерпляче чекали на цю хвилину та з радістю і зворушенням слухали пл. сен. Бориса Павлюка, який був одним із ініціяторів цього видання, як голова Крайової Пластової Старшини саме в останніх роках. Він, тримаючи „дорогоцінний" примірник щойно виданої книжки в руках, дякував усім, що вклали в її появу стільки часу та добровільної праці впродовж останніх двох років.

Усі члени редакційної колеґії під проводом голови Ювілейного комітету пл. сен. Галі Кутко зібралися на цей радісний вечір. Це справді сприймалося, немов завершення довгої пластової мандрівки, в часі якої було багато перешкод, труднощів, а все ж закінчення наповнило вдоволенням і гордістю усіх, що доклали свою руку до важливої справи – залишення яскравого доказу півстолітньої праці пластової організації на терені США.

Особливо це була велика радість для членів редакційної колеґії пл. сен. З. Брожини, О. Кузьмович, Д. Темницької, П. Дармограя, як також І. Юрчука, І. Ґорчинської та А. Слюсарчук, і для всіх, що працювали для слави Пласту у цьому ювілейному році. Тиждень після презентації „Мандрівка Пласту" вже надійшла у пластову крамницю, і ми певні, що знайдеться скоро в руках тих, що будуть шукати себе на світлинах і читати про своє пластування. Ця „Мандрівка Пласту" охоплює життя тисячів пластунів та їхніх родин і буде чи не найкращим доказом живучости й сили пластової організації на американському континенті, як ствердив пл. сен. Б. Павлюк, передаючи перший примірник цієї книги.

Книжку можна придбати у Дарії Темницької за ціною 50 дол. з пересилкою, (28 Standish Drive, Clifton, N. J., 07013-2543, а також телефонуючи на число (973) 471-1701.

О. К.

Пл. сен. Б. Павлюк із першим примірником „Мандрівки Пласту в ЗСА", поруч нього З. Брожина і М. Дупляк – власниця „Компютерпрінту".

На обличчях членів редакційної колеґії радісний усміх з приводу того, що „Мандрівка" завершена.

24–27 жовтня 2002 року: VIII Конґрес СФУЖО

Екзекутива СФУЖО повідомляє, що VIII Конгрес СФУЖО відбудеться 24–27 жовтня 2002 року в Торонто, в приміщеннях „Sheraton Center Hotel", 123 Queen St. West.

24 жовтня увечорі відбудеться святкове відкриття Конгресу, 26 – бенкет, на якому, крім іншої програми, будуть проголошені вислідп 28-го літературного конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек.

СФУЖО

Вшановано громадського діяча

МАЯМІ, Фла. – У соняшний листопадовий день українська громада відзначила 95-ліття від дня народження інж. Михайла Ковальчука, активного члена нашої громади. Михайло Ковальчук є членом церковного комітету та дорадником у всіх справах церкви і громади. Парох української греко-католицької парафії Успіння Пресвятої Богородиці о. Іван Чировський відправив Богослужбу у наміренні ювіляра і привітав його. Церковний хор під батутою Дани Максимович відспівав йому „Многоліття". Після полудня відбулося прийняття, яке підготувала Тамара Гурин при допомозі Соні Серни.

М. Ковальчук є членом управи Товариства українських сеньйорів у Маямі, яке пожертвувало 300 тисяч долярів на українські цілі в діяспорі і в Україні. Ректорат Львівської Богословської Академії та адміністрація Католицької освітньої фундації повідомили про створення вічного фонду імені Михайла і Ольги Ковальчуків у сумі 110 тисяч американських долярів на встановлення у Львові Українського католицького університету. Ця пожертва Ковальчуків здійснена на пошану Митрополита Андрея Шептицького та Патріярха Йосифа Сліпого. Інженер Ковальчук є меценатом також інших визначних установ української науки і культури, зокрема Українського наукового інституту Гарвардського університету, Українського музею в Нью-Йорку та Наукового Товариства ім. Шевченка. Багато років М. Ковальчук був секретарем 239-го Відділу УНСоюзу. Він є членом Товариства українських інженерів.

Лідія Я. Гладка

Проф. Любомир Винар очолив УІТ

КЕНТ, Огайо. – У жовтні і листопаді 2001 року відбулись вибори нової президії і управи УІТ. До Номінаційної комісії входили д-р О. Домбровський (голова), д-р Н. Пазуняк і д-р Я. Раковський (члени). Вибори проведено кореспонденційним шляхом. До керівних органів УІТ увійшли д-р Любомир Винар – президент, д-р Олександер Баран, д-р Микола Ковальський – заступники президента, д-р Олександер Домбровський – генеральний секретар-скарбник, мґр. Анна Винар – заступник генерального секретаря-скарбника, д-р Олександер Сидоренко – секретар міжнародних зв'язків, д-р Аркадій Жуковський – член президії. Вільними членами управи стали д-р Ася Гумецька, д-р Богдан Клід, д-р Андрій Сороковський, д-р О. Данко. Контрольна комісія: д-р Ярема Раковський – голова, д-р Олег Герус і мґр Юрій Олійник – члени.

Українське Історичне Товариство постало в 1965 році. У ньому гуртуються історики; дослідники допоміжних історичних дисциплін і любителі історії. Протягом останніх 5 років УІТ розгорнуло велику науково-організаційну і науково-видавничу діяльність.

В Україні існує 15 осередків УІТ ім. М. Грушевського, здебільшого при університетах. УІТ є патроном Музею М. Грушевського у Києві і Львові і допомагає в розбудові їхніх зібрань. Установи і поодинокі громадяни можуть допомогти в науково-видавничій діяльності УІТ, складаючи добровільну пожертву на видавничий фонд (UHA Publication Fund, P. O. Box 312, Kent, OH, 44240). Добровільні датки в Америці можна відтягати від федерального податку.

Пресова служба УІТ

Вшановано пам'ять проф. Дмитра Дорошенка

Проф. Дмитро Дорошенко

НЬЮ-ЙОРК. – 9 грудня, після конференції дійсних членів УВАН, відбулось відзначення 50-ліття смерти проф. Дмитра Дорошенка, першого і дожиттєвого президента УВАН, видатного українського історика і організатора українського наукового життя. Проф. Любомир Винар, президент УІТ і голова історичної секції УВАН, виголосив доповідь „Дмитро Дорошенко в історії України".

Дмитро Дорошенко походив зі старого козацько-гетьманського року. Своє життя він повністю присвятив боротьбі за державну самобутність України, був одним з будівничих нової України і видатним представником української провідної верстви в першій половині XX століття. Від 1920 до 1951 року він проживав, діяв і творив на еміґрації, видрукував понад 1000 праць. Найважливішим твором була монументальна монографія „Гетьман Михайло Дорошенко" та „Історія України в 1918 році". Він був одним з засновників Української Центральної Ради і міністром закордонних справ України в уряді гетьмана П. Скоропадського.

На думку проф. Л. Винара, УВАН у співпраці з іншими науковими установами в Україні, повинна видати найважливіші твори Д. Дорошенка, щоб цим тривало відзначити пам'ять першого президента УВАН і видатного будівничого нової України.

Не менш важливо видати епістолярну та іншу архівну спадщину історика, бібліографію творів Дмитра Дорошенка, над якою вже декілька років працює д-р В. Омельченко.

Наукова конференція, присвячена Дмитрові Дорошенкові, перенесена на 2002 рік.

Олександер Домбровський

Урочисте посвячення прапорів

ВАШІНҐТОН. – 9 грудня відбулося урочисте посвячення прапорів біля українського православного собору св. Андрія Первозваного.

Прапори і нову щоглу подарувало парафії подружжя Юрія і Марсі Козарів. Архиєпископ Антоній посвятив прапори США і України, які тримали дівчатка в українських строях – Єлена Мусієнко і Леся Чопівська.

Після того було прочитано слова присвяти, подані Марсі і Юрієм Козарами, у якій зокрема сказано: „Ми присвячуємо цей американський прапор пам'яті жертв 11 вересня 2001 року та їхнім родинам, щоб їх біль і смуток полегшити відчуттям любови їх нації і їх Бога. Ми присвячуємо цей український прапор пам'яті 7 мільйонів українців, які загинули під час штучного голоду 1932–33 років в Україні. Ці трагічні події спричинені людьми, які плекають велике зло в своїх серцях. Нашим палким бажанням і молитвою є, щоб це зло зникло з лиця землі.

Нехай Господь Бог благословить Америку і нашу Матір-Україну та всіх, хто любить їх".

О. Французенко

Видано доповіді конференції освітян

НЬЮ-БРАНСВІК, Н. Дж. – У жовтні 1999 року в Ратґерському університеті відбулася конференція, присвячена проблемам освіти та шкільництва у світі. На ній виступали фахівці з Америки, Англії, Південної Африки, Ізраїлю, Японії, Китаю та України.

У 2001 році вийшов збірник матеріялів цієї конференції „Етнічність, раса та національність у шкільництві і ґлобальна перспектива", у якому поміщено одинадцять доповідей та вступ проф. Н. К. Шімаґари з Ратґерського університету. Вміщену у збірнику основну доповідь „Реформа шкільництва та мовне питання в Україні" виголосили професор літератури та директор Інституту україназнавства в Київському університеті ім. Т. Шевченка Петро Кононенко та професор психології шкільництва у Вищій педагогічній школі Ратґерс-університету Іван Головінський. 75 відсотків населення становлять українці, але тільки половина шкіл вживає української мови навчання. Ще гірше у вузах та університетах – там тільки 37 відс. уживають українську мову. Пасивне ставлення до закону про мову має гарячу підтримку запеклих русофілів в деяких реґіонах України. Зокрема в Криму, де живе 625 тисяч українців, є тільки дві середні школи з українською мовою. Подібне діється в Донецьку, Луганську, Запоріжжі, Одесі та Харкові.

На конференції обговорено проблеми мексиканців у Північній Каліфорнії та валійців у Великій Британії й меншин у Японії.

Мова йшла також про навчання культур серед меншин. Це – окрема проблема в Америці, де західню культуру насаджують всім меншинам. Проти цього виступають т. зв. мультикультурники, які кажуть, що західні вартості – це риси панівної культури, яка відштовхує досвід меншин.

Цей, 14-ий з черги, симпозіюм відбувся у рамках Вищої школи освіти при Ратґерському університеті під назвою „Різнородність у новім тисячолітті і міжнародна перспектива".

„Ethnicity, Race and Nationality in Education a Global Perspective". Eds.N.K. Shimahara, Ivan Holovinski, S.T. Clarke. Mahwah, NJ, 2001. Lawrence Erlbaum Publ. 290 стор.

Юрій Гаєцький

В тузі за поезією

НЬЮ-ЙОРК. – Сумні події минулої осені посилюють враження, що люди спрагнені кращих відчувань, які дозволили б дещо відійти від неприємної дійсности. Може цим треба пояснити проведення двох вечорів поезії в Науковому Товаристві ім. Шевченка в Нью-Йорку.

Перший із них 27 жовтня мав поважну причину – презентацію двомовної антології поезії „Сто років юности" в редакції Ольги Лучук і Михайла Найдана. Останній, що був головним промотором цієї величезної антології, розповів присутнім історію її створення та представив поетів, які зачитали дещо зі своїх творів. Між ними були Марта Тарнавська, Марія Ревакович, ВірлянаТкач – відома зі своїх перекладів, недавно прибулий із Тернополя Василь Махно та інші.

Проф. М. Найдан розповів про працю над антологією, про авторів перекладів та підкреслив, що антологія здобула нагороду та велике зацікавлення. Сам М. Найдан не лише упорядник антології, але і перекладач. Його перекладові завдячуємо також твори Павла Тичини, що появилися окремою книжкою. Заслуга його та інших співробітників полягає в тому, що вони спромоглися українську поезію зробити доступною також для чужомовних читачів та тих молодих українців, яким вже рідна мова стала другою. Вечір пройшов за щирим зацікавленням публіки.

Проф. Михайло Найдан

Не менш успішним був вечір поезії „Поетичний ярмарок", що його було влаштовано 1 грудня заходами НТШ в його приміщеннях. Тут читали свої нові поезії Марта Тарнавська, Юрій Тарнавський, Василь Махно, Марія Ревакович, Марія Шунь та ряд інших новоприбулих поетів, які мали нагоду брати участь у цій імпрезі. Вона, як і попередня, пробудила зацікавлення нюйоркської публіки і ще раз підтвердила, що у нашому сповненому небезпечних подій сьогодені, туга за поезією не загинула.

О. К.

Готується альбом з історії війни 1917-1922-их років

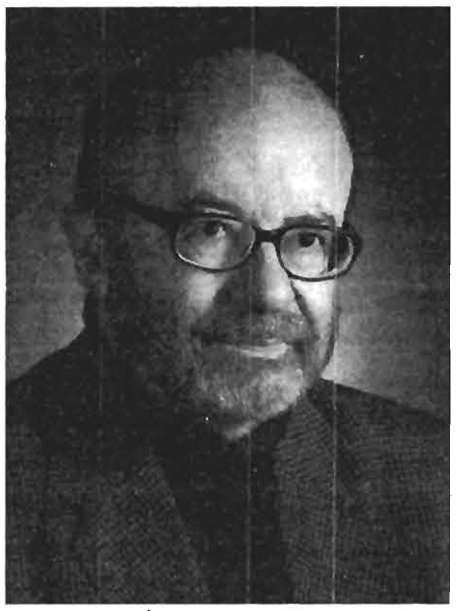
Відразу після проголошення незалежности України у 1918 році на території колишньої Російської імперії розгорнулася громадянська війна, головні події якої відбувалися в Україні. Однієї з численних воюючих сторін цієї збройної боротьби була Біла ґвардія, яка об'єднала прихильників відродження імперії. В СССР, і зокрема в Україні за часів комуністичного режиму усе, що було пов'язане з так званим Білим рухом, з білими арміями, замовчувалося або подавалося у зфальшованому вигляді. Українських повстанців, уряд і військо України, білі армії зображували у викривленому, ґотескному вигляді як зайд і бандитів. Зважаючи на це, історичний альманах „Біла гвардія" і видавництво „Посєв" вирішили випустити альбом „Біла Росія. 1917-1922 рр.", у якому зібрати максимально можливе число світлин, малюнків, плякатів, інших документів з історії цієї війни. Ряд документальних свідчень буде присвячено жертвам червоного терору. Матеріяли узяті з державних архівів Росії і приватних збірань. На жаль, провідники Білого руху у ті роки не знайшли спільної мови з силами, які боролися за українську незалежність, щоб спільно виступити проти червоної навали в Україну, але такою була історія і її не можна змінити. Праця над виданням завершується і вже можна подати попередні замовлення на його отримання. Альбом коштуватиме 20 долярів за передплатою і 30 долярів у дальшому продажі. Заявки можна подавати (гроші покищо посилати не треба) на адресу: G.G. Werbizky, 409 Jones Rd., Vestal, NY 13850-3246. Тел.: (607) 748-4606.

Г. Вербицький

Дорогі батьки!
Посилайте ваших дітей до українських шкіл! Україна не може втрачати своїх рідних дітей!
Без української школи, молитви, книжки, музики, пісні — не буде й української дитини.

ДО СОРОКОВИН ВІДХОДУ

Пам'яті професора Юрія Луцького (1919-2001)

Св. п. проф. Юрій Луцький

Проф. Юрій Степан Нестор Луцький, видатний піонер україністики і славістики в повоєнному західньому світі, особливо в Канаді, помер у Торонто 22 листопада ц. р., на 82-му році життя. Крім своїх поважних заслуг як літературознавець, він відіграв вагому ролю в заснуванні і перших роках Канадського інституту українських студій та Канадської асоціяції славістів. Він був першим редактором наукового журналу „Canadian Slavonic Papers" (1956-61).

Впродовж своєї довгої кар'єри як доцент, а потім професор відділу слов'янських мов і літератур Торонтського університету (1952-84), де він служив теж як голова (1957-61), він спричинився до перетворення цього відділу на один з найвизначніших славістичних центрів Північної Америки.

Юрій Луцький народився 1919 року в с. Янчині (тепер Іванівці) Перемишлянського району, Львівської области, в сім'ї Остапа Луцького, відомого поета-модерніста, кооператора, політика, депутата польського сейму й сенату, та Ірини Смаль-Стоцької, дочки відомого славіста, професора Чернівецького університету, буковинського громадського діяча та депутата австрійського парляменту.

Після закінчення Української академічної гімназії у Львові, в 1937 році, він подорожував по Італії й Німеччині, опісля поступив на студії німецької літератури в Берлінському університеті. За порадою батька він, напередодні Другої світової війни, виїхав звідти до Англії і студіював там на літньому курсі в Кембріджському університеті. Відтак Юрій вже ніколи не побачив свого батька, якого в 1939 році заарештував НКВД.

В Англії Юрій Луцький здобув маґістерський диплом з англійської літератури і познайомився з Мойрою МакШейн, його багатолітньою дружиною та найближчим співробітником. Покликаний до британської армії в грудні 1943 року, служив перекладачем російської мови для військової розвідки в окупованій Німеччині після війни. У 1947 році Юрій Луцький прийняв посаду викладача англійської літератури в Саскачеванському університеті й виїхав до Канади з дружиною та близнятами Анною і Наталею. В 1949 році він переїхав до Нью-Йорку, щоб поступити на докторські студії в Колумбійському університеті.

Під час докторантури Юрій Луцький зробив перший вагомий вклад в україністику. Його докторська дисертація (1953 р.) стала впливовою монографією "Literary Politics in the Soviet Ukraine, 1917-1934" („Літературна політика в Радянській Україні в 1917-1934 рр.").

У Нью-Йорку він включився в працю УВАН у США, де був першим редактором-основоположником і перекладачем англомовних „Аналів УВАН". З того часу Юрій Луцький присвятився справі інформування англомовного світу про Україну та її культуру, літературу й політичні проблеми.

За допомогою дружини він став найплідніщим перекладачем українських монографій та літературних творів XX ст. на англійську мову. Серед них були твори Івана Багряного, Івана Майстренка, Ілька Борщака, Дмитра Дорошенка, Миколи Хвильового, Григорія Костюка, Юрія Шевельова, Валеріяна Підмогильного, Пантелеймона Куліша, Миколи Куліша, Євгена Сверстюка, Павла Зайцева, ряд літературознавчих монографій. Перед виходом на пенсію він написав монографію „Пантелеймон Куліш: Опис його життя й часу" (1983).

Проф. Ю. Луцький написав низку статтей про українську літературу, радянську літературну політику й дисидентський спротив та про поодиноких українських і російських авторів, які були надруковані у наукових часописах, енциклопедіях та інших довідниках. Він був редактором розділу про українську літературу в першому томі „Енциклопедії українознавства" (1963).

Проф. Ю. Луцький підтримував ідею інституту українських студій в Канаді і брав участь в лобіюванні канадських урядів за його створення. Таким чином, коли КІУС був заснований при Альбертському університеті в 1976 році, Юрій Луцький став його співдиректором і очолював Торонтське бюро КІУСу до листопада 1982 року. Завдяки його старанням появилася низка університетських підручників української мови й літератури. Ю. Луцький також заснував при КІУСі „Журнал вищих українознавчих студій" і був його професором-дорадником і фактично головним редактором до 1982 р.

Найважливіший проєкт, який проф. Ю. Луцький започаткував у КІУСі — це англомовна 5-томна „Енциклопедія України" (1984-93). Він був її першим англомовним редактором до 1982 року. В листопаді того ж року він відійшов від КІУСу, а в 1984 році вийшов на емеритуру з Торонтського університету.

На пенсії інтелектуальний доробок Юрія Луцького значно зріс. Він далі писав статті для енциклопедій та інші статті про українську літературу. Він також упорядкував антологію „Перед бурею: Українська радянська проза 1920-их рр." (1986), яку переклав Юрій Ткач; і був літературним редактором місячника „Сучасність" (1986-88). Від 1988 року він видав 13 книжок, які написав, переклав, зібрав або упорядкував. Англійською мовою появилися, крім вищезгаданої клясичної біографії Шевченка пера Зайцева, чотири підручники та дві популярні біографії.

В своїх останніх роках Юрій Луцький чимраз більше писав у популярному, журналістичному жанрі. Серед його книжок „Незабутня подорож Шевченка" (1996), „Страждання Миколи Гоголя, він же Ніколай Ґоґоль" (1997), „Сім життів: віньєтки українських письменників XIX ст." (1999). У 1999-2000 рр. два томи його спогадів були видані в Києві.

Не зважаючи на свої численні досягнення, професор Луцький не одержав належного визнання. Тільки з нагоди його 70-ліття у 1989 році появився збірник „В робочому стані: есеї на пошану Ю. С. Н. Луцького" як окремий випуск „Журналу українознавчих студій".

У 1999 році йому було присуджено премію ім. Антоновичів за його праці про важливі постаті української літератури, зокрема про Гоголя (його книжку „Між Гоголем і Шевченком" перекладено українською мовою й видано в Києві у 1998 році) — та за його вагомий вклад у розповсюдження знання про українську літературу на Заході.

Професор Луцький залишив у смутку вдову Мойру, дочок Анну, Наталію та Христину, сестру Марту Спиру, двоє внуків та інших родичів. На його прохання похорон був приватний. Його завжди пам'ятатимуть його колеґи, приятелі й студенти. Його праці залишаться тривалим внеском у світову науку.

Просимо людей, які бажають внести пожертву в пам'ять проф. Ю. Луцького, звернутися на адресу: George S. N. Luckyj Translation Prize Fund, Canadian Foundation for Ukrainian Studies, 2336A Bloor St. W., Suite 205, Toronto M6S 1P3, Canada.

Богдан Клід

В пам'ять героїв

ПАРМА, Огайо. – Станиця УПА ім. ген. Тараса Чупринки сердечно подякувала Оксані Келер за вишитий рушник, який прикрасив пропам'ятну таблицю, вмонтовану в притворі УКЦеркви Св. Андрія. На ній подані імена 20 старшин УПА на чолі з ген. Тарасом Чупринкою-Романом Шухевичем. Заходами колишнього старшини УПА та довголітнього голови Станиці УПА Івана Оліяра та за співпраці пароха УКЦеркви св. Андрея о. монсиньора Лева Тимкова, у 1982 році відокремлено частину цвинтаря для поховань колишніх вояків УПА, поставлено обеліск і вмонтовано в притворі церкви пропам'ятну таблицю.

Оксана Келер пережила тернистий шлях 12-літнього ув'язнення і заслання в Маґадані, на Колимі. Вона була членкою ОУН і УПА. Страждання не зламали її і Оксана і далі є активною на громадському полі.

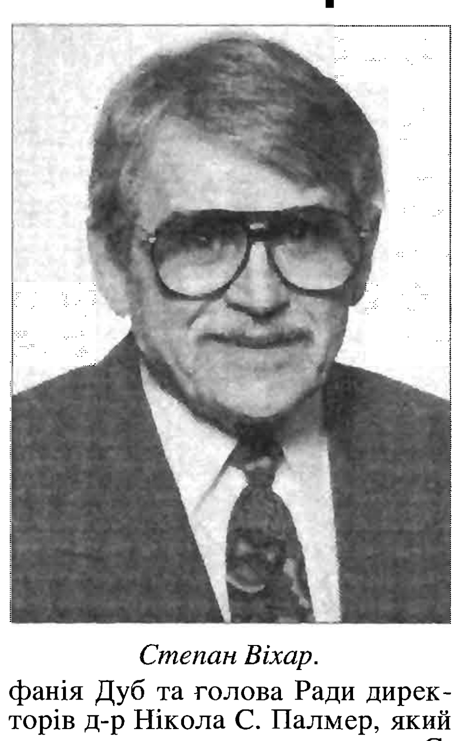
Д-р Володимир Боднар

На подяку Степанові Віхареві

ВОРЕН, Миш. – Управа та мешканці „Українського села" 18 листопада ц. р. підготували зустріч-бенкет із мистецькою програмою, щоб подякувати С. Віхареві та вшанувати за його за 14-літню працю на становищі голови Ради директорів села.

Зустріч відкрив д-р Никола С. Палмер. Програму зустрічі розпочав молитвою о. Василь Салковський, ЧСВВ. Першим промовляв конґресмен Давид Боніор, який розповів про свою довголітню співпрацю зі С. Віхарем, яка розпочалась під час їхніх студентських років на Айова-університеті і збереглась до сьогодні.

У Ворені 18 листопада проголошено днем Степана Віхаря, щоб належно вшанувати його багатогранну громадську діяльність. На бенкеті і виступили також представниця Конґресу С. Левіна, представник фірми „Віндґейт" Гарві Вулф, заступник голови Ради директорів Сте-

Степан Віхар.

фанія Дуб та голова Ради директорів д-р Нікола С. Палмер, який представив гостям дружину С. Віхаря – Надію, котрій подякував за її підтримку суспільної праці свого чоловіка. З промовами виступив голова Товариства „Червона Калина" Мирослав Кальба, д-р Судакар Ґ. Ежутачин і медсестра Христина О. Нюмен, які повернулися після праці у Львівській лікарні для немовлят та інших клініках України.

У численних промовах відзначено С. Віхаря, як невтомного, товарисько-привітної вдачі працівника на народній ниві. Крім праці в Українському селі, він займав важливі становища в Українському Братському і Народному Союзах, в організації Українсько-американських ветеранів, в Українсько-американському осередку і в кредитівці „Самопоміч", брав активну участь в комітетах одноразового призначення (комітети 50-ліття голодомору в Україні, 1000-ліття Християнства в Україні та ін). Багато часу він присвятив журналістиці, музиці та хорам.

У мистецькій частині виступив хор при Українському селі „Золоті дзвони", під диригентурою Ольги Соловей.

Роман Лазарчук

УКРАЇНА І СВІТ

Відкриття відділення інтенсивної терапії немовлят в Одесі

Лікарня вшановує чемпіона Віктора Петренка

В Одесі 22 жовтня відбулося урочисте відкриття нового медичного корпусу для рятунку новонароджених дітей імени Олімпійського чемпіона Віктора Петренка. Нове відділення реанімації, анестезіології та інтенсивної терапії немовлят при Одеській обласній дитячій лікарні було відновлено і обладнано Фондом допомоги дітям Чорнобиля (ФДДЧ-США), з фінансовою підтримкою двох благодійних вечорів, які відбулися минулого березня в Сімзбурі, Конектикат, під гаслом „Перемога для дітей". Використовуючи свій престиж чемпіона світу і Олімпійського чемпіона України, В. Петренко звернувся до своїх друзів – ковзунів-фіґуристів, щоб влаштувати вечір на користь Фонду допомоги дітям Чорнобиля. В мистецькій програмі брали участь Браєн Бойтано, Саша Коген, Філіп Кандольоро та інші чемпіони Америки, України, Швайцарії, Росії, Ізраїлю, Італії та інших країн. За два вечори було зібрано понад 100,000 долярів (США), а за ці кошти Фонд ДДЧ закупив найсучасніші апарати для реанімації немовлят – в тому числі пульс-оксиметри, апарати штучного дихання, терапевтичні огрівачі і зволожувачі, щоб забезпечити життя новонароджених і недоношених дітей.

Управа Одеської лікарні і Фонд ДДЧ запросили В. Петренка відвідати лікарню і взяти участь в пресовій конференції з нагоди відкриття відділення. Головний лікар д-р Олександер Ліман висловив свою вдячність В. Петренкові та Фондові за надзвичайно високу якість обладнання, котре доставлено лікарні. „Від того часу, коли я став директором цієї лікарні, нас відвідало багато достойних і впливових гостей, особливо політиків і бізнесменів, які багато дечого обіцяли придбати на потреби наших пацієнтів. Багато обіцяли, а нічого не здійснили. Я зворушений тим, що В. Петренко нам нічого не обіцяв, але дуже багато і конкретно зреалізував".

Після пресової конференції В. Петренко завітав до відділення, де лежали найменші і найбільш немічні пацієнти. Його супроводжували д-р Ігор Симоненко – завідуючий відділенням реанімації немовлят, Олександер Кузьма – екзекутивний директор Фонду ДДЧ в США, і Олена Маслюківська – керівник бюра Фонду в Києві. В. Петренка зустрічала делеґація лікарів букетами квітів. Д-р Оксана Сурцева висловила глибоку вдячність В. Петренкові від усіх своїх колеґ – за надану можливість рятувати більше число пацієнтів навіть у найскладніших випадках. Журналісти з Одеського обласного та міського телебачення фотографували В. Петренка, коли оглядав нову технологію, спостерігав діток під наглядом спеціялістів, зустрічався з лікарями, батьками та родичами пацієнтів. Під час інтерв'ю В. Петренко

Д-р Оксана Сурцева зустрічає В. Петренка при вході до новоствореного відділення реанімації, анестезіології і інтенсивної терапії немовлят.

старався пояснити свій намір підтримати Фонд ДДЧ і заініціювати цей проєкт для Одеси: „Для мене Олімпійські змагання мали дуже велике значення. Завжди буду радіти тим, що міг виграти золоту медалю для своєї батьківщини. Але ця нова мета – помагати дітям – стала для мене не менш важливою. Одеса – це місто, де я виріс, тут живуть мої друзі і сім'я. Тут я тренувався на світові змагання. Я дуже багато завдячую своєму містові. Мені приємно, що можу в якійсь мірі віддячитися своїм рідним і принести якесь конкретне добро, крім олімпійської медалі".

В. Петренко подякував Фондові ДДЧ за те, що допоміг йому здійснити свою мрію. „Я був дуже приємно вражений тим, що нині побачив в цій лікарні. Можна надіятися, що колись у майбутньому, дехто з тих дітей, які лікуються під штучною вентиляцією, підростуть і стануть новими чемпіонами України".

В наступному році Фонд допомоги дітям Чорнобиля плянує влаштувати подібні благодійні акції під гаслом „Перемога для дітей" на підтримку Одеської та інших лікарень в Дніпропетровську, Києві, Полтаві та Чернігові. Недавно Фонд придбав три амбулянси (машини швидкої допомоги) для рятунку дітей в віддалених районах Одеської области.

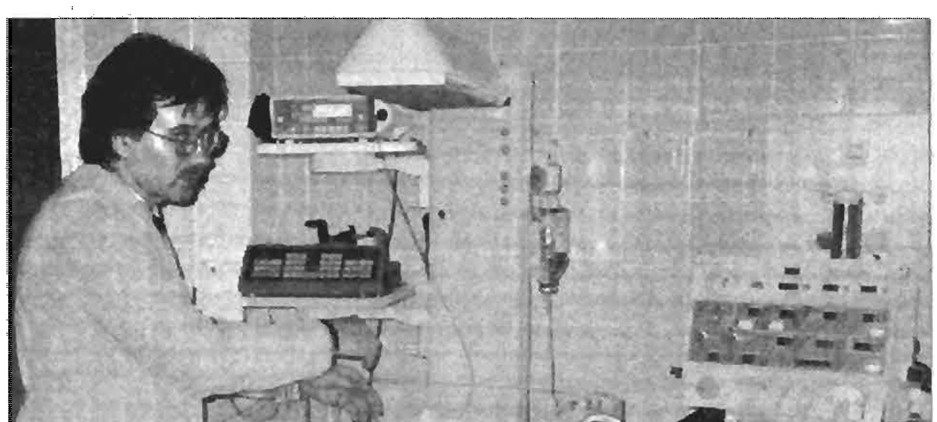
За останніх кілька років Фонд створив взірцеві відділення неонатології (реанімації немовлят) в Луцьку, у Львові, Дніпропетровську і в Полтаві. Після влаштування нової апаратури і стажування лікарів, спонзорованих Фондом ДДЧ, рівень дитячої смертности в тих лікарнях значно зменшився (між 50 а 80 відсотків). Фонд надіється на подібні наслідки в Одесі. На другий рік Фонд буде влаштовувати третю крайову конференцію неонатологів, щоб розповсюдити знання про інтенсивну терапію немовлят серед лікарських товариств України.

Щоб підтримати гуманітарну місію Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, просимо висилати пожертви, звільнені від податків, на адресу: Children of Chornobyl Relief Fund, 272 Old Short Hills Road, Short Hills, New Jersey 07078.

Управа ФДДЧ

О. Кузьма, екзекутивний директор ФДДЧ, вручає почесну таблицю В. Петренкові з нагоди започаткування нового партнерства між американським Фондом і Одеською лікарнею.

Володимир Мітін, технічний представник фірми НЗ-Техно і Фишер-Пейкел, показує нову апаратуру, придбану Фондом ДДЧ, якою лікують новонароджених дітей в Одесі.

Пам'ятник-хрест в честь жертв політичних репресій

САТПАЄВ, Казахстан. – У СССР Казахстан був краєм вигнання, депортації та тюрем. На території цієї республіки знаходилися десятки концентраційних таборів. Десятки тисяч українців опинилися за колючим дротом в таборах, розсіяних по всьому неозорому казахському степу. Пам'ять про них живе. Один за одним постають пам'ятні знаки на місцях масових захоронень. Кілька років тому були встановлені два пам'ятники українцям у Спаську, біля Караґанди та в Кенґірі, що біля Жезказгану. А 24 листопада 2001 року в м. Сатпаєві був освячений хрест на місці табірного кладовища, де були поховані тисячі в'язнів різних національностей, серед яких особливо багато було наших земляків. З ініціятиви Українського культурного центру та особисто його голови Романа Бурди, з дозволу міської адміністрації Сатпаєва, відбулося урочисте відкриття та посвячення цього пам'ятного знаку. Освятив хрест о. Василій Говера, парох української греко-католицької церкви в Караґанді, який приїхав до Сатпаєва зі сестрами-служебницями Непорочної Діви Марії Михайлиною Горцакевич та Мар'яною Якимець, які живуть та працюють в Караґанді.

Наступного дня о. Василій відслужив Божественну Літургію. Це була перша греко-католицька Служба в цьому місті. На сьогодні тут є група бажаючих організувати греко-католицьку громаду міста Сатпаєва. Раз на місяць з віддаленої на 550 км Караґанди до Сатпаєва доїжджатимуть о. Василій Говера зі сестрами, щоб служити Літургію, готувати вірних до таїнств. Це вже восьма греко-католицька громада в Казахстані. Надіємося, що з часом знайдеться душпастир, який приїде в нелегкі умови казахстанського життя, щоб послужити нашим українцям, які спраглі почути Боже слово.

В. Г.

Критична грань буття України

Публікуючи тричастинну, спеціяльно написану для „Свободи", статтю ініціятора відновлення і успішного керівника Києво-Могилянської академії Вячеслава Брюховецького, ми сподіваємося, що вона зверне на себе увагу багатьма глибокими думками, що стосуються загального стану сучасного українського суспільства і ролі в ньому освіти та виховання молоді, яка невдовзі прийде на зміну сьогоднішній українській інтелектуальній еліті. Нижче подаємо думки президента академії.

Віктор Ющенко серед студентів Києво-Могилянської академії.

І. Політика

Сьогодні, як ще ніколи в десятилітній історії своєї незалежности, Україна загрожена. Причому загрожена не ззовні, а зісередини.

Як відомо, владу беруть силою, а утримують мудрістю. Фактично в момент розвалу радянської імперії влада в Україні належала народним масам. Комуністи перебували в шоку, в розгублености... Але швидко оговталася, тому що національно-демократичні сили не спромоглися втримати неочікувану владу – власне кажучи, й не взяли її у свої руки. Не були до цього готові. Чому ж ті мільйони людей, ті дуже сильні особистості, які були на початку 90-их років, не змогли цього зробити?

Ідея незалежної України по-різному осмислювалася, по-різному сприймалася, розумілася, але для всіх була зрозумілою – як для українських патріотів, так і для їхніх супротивників. І ця ідея дозволила об'єднати найрізноманітніші верстви в одну силу. Але потім була зроблена помилка.

Коли Україна стала незалежною, рушійним важелем подальшого розвитку держави вже ставала не ця ідея, а інтереси різних груп українського народу. Точніше – узгодження цих інтересів, формування на їхній основі нової політичної спільности. Проте наша національна еліта не зрозуміла на той час, що об'єднання могло бути життєспроможним лише за таких обставин. Різні групи політичних діячів, зародків партій, яких потім натворилося безліч, мали свої інтереси, часом навіть діяметрально протилежні, хоча перед тим були об'єднані навколо однієї ідеї. Ця помилка найтрагічніше позначилася на історії Руху, який перетворився в партію, щоб потім роздробитися на скалки розбитого дзеркала. І це стосується не тільки Руху, а й багатьох політичних сил. Через те національно свідомі сили владу не втримали.

Цікава ситуація виникає сьогодні. Нам необхідне об'єднання, консолідація, потрібен український парламент, який матиме національно-демократичну більшість. Для цього з'явилися поважні передумови. Нарешті є в Україні яскрава особистість, яка може консолідувати переважну більшість народу. Це Віктор Ющенко. Проте як тут вберегтися знову від тієї самої помилки? Об'єднаємося навколо якоїсь сильної постаті, навколо однієї ідеї, одного інтересу. І навіть переможемо. Та вже сьогодні повинні думати, що станеться після перемоги. І чи не розвалиться здобута більшість у парляменті через те, що об'єднання відбулося навколо лише однієї складової частини дуже різноманітного спектру української суспільности? Тож слід говорити не просто про об'єднання, а про погодження інтересів різних суспільних груп в Україні. Якщо відбудеться таке погодження, і кожна група знайде силу для компромісу, тоді можна говорити, що ця більшість може стати стабільною і продуктивною для України.

Зло комуністичної системи полягає не тільки в тому, що вона знищила мільйони невинних людей, але й тому, що вселила в душі живих ненависть, нетерпимість до чужої думки. І коли ми йдемо дискутувати зі своїми опонентами, хіба ми справді хочемо дискутувати? Ні, ми хочемо переконати інших у тому, що лише наша думка є правильною.

Для того, щоб вберегти від розвалу майбутню парляментську більшість, вже нині треба думати про погодження інтересів і про пошук компромісу між усіма, без винятку, силами в Україні.

Один лише приклад. Мені, як людині, не подобаються наші олігархи. Але парадокс полягає в тому, що вони є об'єктивною реальністю, яка неминуча на даній стадії політико-економічного розвитку України. Більше того, олігархи вже існували в певні періоди української історії, тільки інакше називалися.

Ми всі дуже любимо плакати над своєю минувшиною: часто згадуємо Берестечко, Крути, Базар, Броди. І про це треба згадувати, вшановувати жертовних борців, що полягли за Україну. Але чому ми так рідко згадуємо, приміром, 8 липня 1659 року, коли гетьман Іван Виговський розгромив російське військо під Конотопом? Адже це велика українська наша перемога. Проте що ж сталося далі?

А сталося те, що згодом спіткало і Петра Дорошенка, й Івана Мазепу – гетьман не зумів або не схотів домовитися з олігархами. А ними в той час фактично виступала козацька старшина. І старшина продала гетьмана. Це не суто українська риса – продавати. Це політична проблема. Треба подумати сьогодні про те, чи тодішня еліта нації усвідомлювала, що нікуди не дінешся від цих олігархів, від цієї старшини, а з ними треба вміти домовитися і перетягти їх на свій бік. Майже така сама ситуація є сьогодні. Треба шукати можливих домовлень з олігархами, щоб вони зрештою ставали українськими олігархами, а не тими, що працюють на чужу державу. Якщо ми цього не збагнемо, то та більшість, яка повинна бути здобута у березні 2002 року в українському парляменті, дуже швидко може розколотися або її перекуплять чи зрадять.

Ми за стабільний розвиток нашої економіки, за створення демократичної держави, за перемогу національної української ідеї. Проте цю мету можна досягти не мітинговими способами. Є єдиний продуктивний шлях – щоденна наполеглива праця. Я щасливий, що знаю в Україні тисячі людей, які вміють працювати і працюють дуже ефективно, незважаючи на складні обставини сьогоднішнього життя. В цьому полягає запорука наших успіхів як держави, як нації. Це є підвалинами того, що через кілька років у світі називатимуть «українським дивом». Ми стоїмо напередодні потужних якісних змін в Україні.

Життя коротке, і хочеться якнайшвидше побачити успіх. Проте негайне осягнення мети буває непевним. Воно, як правило, нетривке. Ми знаємо, що за рік бур'ян може вирости на два-три метри, а дуб росте по одному сантиметру в рік, проте він стоїть століття. Тому не налаштовуймося на швидкі результати, а дбаймо про молоду зміну, про тих, хто от-от стане біля керма політичних партій, біля керма держави. Це ще одна велика проблема – чи вистачить духу у деяких політичних діячів сьогодні поступитися місцем перед молодими людьми? А сильні особистості серед молодих людей є. І коли ми, моє покоління чи трохи старше, не усвідомимо, що треба тих молодих людей плекати, ставити на своє місце і готувати з них самовідданих, сильних українських діячів, то гріш нам ціна.

Я згадував трьох українських гетьманів – мабуть, найпослідовніших і найактивніших поборників української незалежности за часів Гетьманщини. Усі вони були випускниками знаменитої Києво-Могилянської академії. А на сьогодні відновлена Києво-Могилянська академія випустила в світ уже понад 1800 своїх вихованців.

Продовження у наступному числі

Десять років Інтернету

12 грудня 1991 року у „Stanford Linear Accelerator Center (SLAC)", в штаті Каліфорнія, запрацював перший американський веб-сервер. До цього дня всі веб-сервери, що існували на той час, знаходилися в Европейській лябораторії фізики елементарних частинок (CERN) у Женеві, де і була винайдена „World Wide Web" (WWW). Тому можна вважати, що 10 років тому „WWW" почав своє існування у „всесвітньому" значенні цієї назви. На минулому тижні в SLAC відбувся симпозіюм під назвою „Колишня і майбутня мережа" („Once and Future Web"). У ньому взяв участь сам винахідник „WWW" Тімоті Бернерс-Лі, а також багато інших вчених і першопроходців Інтернету – Натаніель Боренштейн, Пол Кунц, Лоренс Лесінг, Тім О'Ріллі та інші. Доповідачі зі смутком говорили про нинішню комерціялізацію мережі, яка призвела до того, що Інтернет втратив свої великі можливості і став „майже так само пасивний, як телебачення". У той же час піонери Інтернету висловили надію, що якраз тепер, під час кризи Інтернет-економіки, у мережі є шанс повернутися до „істинних цінностей".

Спочатку „WWW" народилася у голові Тімоті Бернерса-Лі, який у березні 1989 року звернувся до керівництва CERN з ідеєю створення розподіленої інформаційної системи для обміну результатами досліджень між вченими, що знаходяться у різних установах і різних країнах. У своєму проєкті „World Wide Web: Proposal for HyperText Project" Бернерс-Лі запропонував об'єднати всі інформаційні ресурси CERN у систему, яка дозволила б легко перейти від одного документа до іншого за допомогою гіпер-посилань.

Перше повідомлення про „WWW" з'явилося у серпні 1991 року. 13 вересня 1991 року Пол Кунц з SLAC приїхав зі ознайомлювальною поїздкою до CERN. Як розповів сам Кунц в інтерв'ю CNet, там до нього підійшов Тімоті Бернерс-Лі і запропонував подивитися систему, яку він назвав „World Wide Web". На запитання Кунца, чи можна отримати доступ до цієї системи на відстані, тобто через Інтернет, Бернерс-Лі відповів: „Так, вона для цього і призначена". Але на той час система функціонувала тільки у межах CERN.

Виїжджаючи зі Швайцарії, Кунц захопив зі собою необхідне програмне забезпечення. 13 грудня він зв'язався з Бернерсом-Лі і повідомив про те, що на день раніше у SLAC впроваджений перший позаевропейський веб-сервер. Бернерс-Лі зміг самостійно пересвідчитися у цьому, на відстані переглянувши першу заокеанську сторінку в історії „WWW". Тімоті Бернерс-Лі у цей час очолював Консорціюм W3C, який затверджував стандарти для Інтернет-сервісів і програмного забезпечення, орієнтованого на Інтернет. Крім того, Бернерс-Лі розробляв "розумну" мережу наступного покоління під назвою „Semantic Web". У наші дні вже ніхто не буде сперечатися з тим, що Інтернет увійшов у всі сфери нашого життя – за допомогою Інтернету можна знайомитися, одружуватися, не кажучи вже про всілякі інші способи спілкування.

„Українська правда"

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт української та американської музики

НЬЮ-ЙОРК. – Суботній концерт в Українському Інституті Америки 8 грудня приніс дуже цікаву, незнану ширшій публіці музичну програму, з чотирма дебютантами на сцені УІА. Це Ніколяс Кордо – альт, Джефрі Солов – чельо, Анна Бачинська – сопрано, Маріянна Гумецька – фортепіяно, та ветерани МАТІ Рене Джоллес і Юрій Харенко.

„Пращання Андромахи" Самоеля Барбера і „Соловей" Марка Кропивницького виконала Анна Бачинська як перші точки програми. Перша пісня – це елегія з драми Еврипіда „Троянка", що розповідає про прощання Андромахи з малолітним сином-престолонаслідником, якого греки мають вбити, як усіх інших чоловіків того міста, а його матір віддають солдатові як воєнну здобич. Друга – це доля дівчини, яка не дочекалась свого милого; тут у виконанні дещо бракувало „іронії", якою доля закпила із закоханої.

В репрезентативній сонаті для чельо й фортепіяно з 1923 року Косенко, мабуть, взорувався на музиці сонати для чельо Іллі Лизогуба (1787-1867), бо написав сонату у трьох частинах, яку також щедро наповнив українськими елементами, як це зробив його попередник.

Челіст Джефрі Солов володіє солідною технікою з приємним тоном свого інструменту, і дуже добре передав з Гумецькою задум композитора.

Фортепіяновий квінтет американки Амі Біч (1967-1944) мав на меті представити пізній романтизм Нового світу. Композиторка була знаменитою піяністкою, тому у всіх камерних творах цей інструмент має дуже густу фактуру, а подекуди і ведучу ролю. Її твори відзначаються широкою уявою та глибоким почуттям. Треба тут згадати, що в Америці та Европі вона у своїх камерних творах завжди грала партію фортепіяно. Першою скрипалькою в квінтеті Амі Біч була елегантна американка Рене Джолес, а в третій частині квінтету є довге сольо альта, в якому заблистів Ніколас Кордс. Музика квінтету до глибини захопила публику, яка ентузіястично оплескувала виконавців. Піяністка Маріянна Гумецька має багатий фортепіяновий репертуар, з бездоганним відчуттям стилів, віртуозно володіє технікою.

На закінчення концерту квінтет заграв „Еспанський танок" Мирослава Скорика, з першим скрипаком Юрієм Харенком.

Богдан Марків

Кінофільм „Нескорений" викликав велику зацікавленість глядачів

МОСКВА. – Коли до Міністерства культури та мистецтв України надійшло запрошення представити наш фільм „Нескорений" на Міжнародному кінофестивалі у Москві, що проходив у червні цього року, я сів у літак і вже за годину приземлився у столиці Росії. 23 червня у кінотеатрі „Художественний", що на Арбаті, в центральній частині міста, зібралася повна заля глядачів і разом з відомим російським критиком Кирилом Разлоговим ми вийшли на сцену. К. Разлогов представив мене, і я оповів про той період історії, на підставі якого створено фільм. Зі мною були мої колеґи – оператор Олексій Золотарьов і перший асистент Михайло Шасвич, які залишилися серед глядачів, а я спостерігав за реакцією залі з кабіни перекладача. Коли на екрані з'явилися фінальні кадри, зал вибухнув оплесками.

Друга нагода показати фільм у Москві сталася під час проходження Днів культури Києва у листопаді цього року. Понад 150 учасників, які представляли різні творчі колективи, прибули до Москви, де понад десять років не відбувалося нічого подібного. 12 листопада у кіноконцертному залі готелю „Росія", де було понад чотири з половиною тисячі глядачів, включно з посадником Москви Юрієм Лужковим та Київським міським головою Олександром Омельченком, відбувся концерт, який мені нагадав святкування 10-ої річниці Незалежности України в Києві.

На другий день у кінотеатрі „Заряддя", що у двох кроках від Кремля, відбувся показ „Нескореного". Після перегляду я побачив на багатьох обличчях щире здивування від побаченого. Якийсь старший чоловік чемно попросив розповісти про зовсім невідому йому армію УПА.

Молода жіночка щиро дякувала і була дуже задоволена, що прийшла разом з дітьми. Люди були дуже зворушені і хотіли далі говорити про побачене. Багатьом події у фільмі нагадували Чеченську війну. Я відчував, що фільм глибоко вразив людей, і розмова тривала довго.

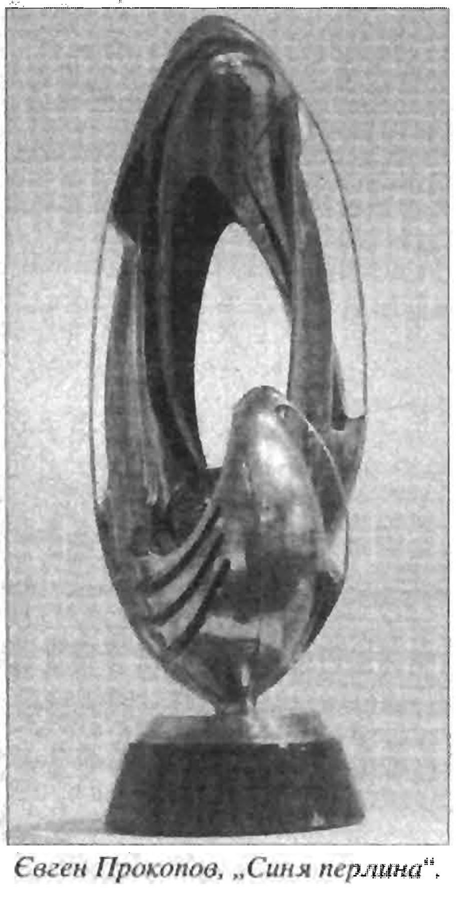
Директор кінотеатру і кілька жінок, які представляли Комітет з культури при уряді Москви, влаштували невелике прийняття.

– Ми довго пам'ятатимемо ваш фільм, – казали вони. – Про нього хочеться думати, він запав нам в душу.

Олесь Янчук,
режисер кінофільму „Нескорений"

Емоції і ритми в кольорі і металі

ЧИКАҐО. – Від 30 листопада 2001 року в Українському Інституті модерного мистецтва діє виставка "Світ у гармонії", на якій експонуються твори живопису, графіки та скульптури. На відкритті виставки 30 листопада побували понад 300 осіб. Ця виставка об'єднала творчість живописця Анатолія Хмари, скульптора Євгена Прокопова та графіка Володимира Забейди. Вона мовби зматеріялізувала почуття багатьох людей та митців, яких до глибини душі вразили трагічні події 11 вересня 2001 року в Нью-Йорку і Вашинґтоні.

Євген Прокопов, „Синя перлина".

Життя і мистецтво можуть існувати і розвиватися лише за законами гармонії. Без неї не може творити музику композитор, поет – писати вірші, художник – малювати, а скульптор – витісувати з каменю скульптуру. Без гармонії мистецтво неможливе. Коли ж вона присутня у творах митця – то це дар від Бога. Тоді все стає доступним і зрозумілим, складне робиться простим, і людина відчуває себе співавтором мистецького процесу. Авторів цієї виставки у їхніх творах об'єднує саме ця спільна риса – пошук внутрішньої гармонії.

Євген Прокопов, працюючи з бронзою та кольоровим склом, у кожному своєму творі прагне максимально наблизитися до гармонії. Вишукані, плавні та гнучкі форми його скульптур змушують глядача забути, що це тільки холодний метал та скло. Ці форми створюють психо-емоційний комфорт і пропонують глядачеві надалі вже самому розвивати тему сенсу буття.

Анатолій Хмара – художник-експериментатор, і це наочно підтверджує експозиція його творів. Він працює у різних стилях – це абстракція, модерн та імпресіонізм. Митець одержує естетичну насолоду від гри кольорів і ритмів та делікатно запрошує глядача взяти участь у цій кольористичній забаві, яка, до речі, не позбавлена певного змісту. Ряд картин, виконаних у світло-сріблястій блакитній тональності, творить світ духовної чистоти. Контрастом до них можуть служити два полотна, об'єднані враженням про Південний Захід Америки. Тут кольористичне та тональне навантаження впроваджує глядача в стан емоційного неспокою. Варто звернути увагу на панорамний твір величезних розмірів, виконаний акварелллю, під назвою "Chicago Shines". Ця картина справді радісно-сяюча.

Зліва: Анатолій Хмара, Марта Фаріон, Євген Прокопов і Володимир Павелчак.

Гармонійно вплітаються в концепцію виставки графічні роботи Володимира Забейди. В силу обставин художник не зміг бути присутнім на відкритті виставки, та його твори промовисто говорили про автора. Складні в сенсі технічного виконання, як для графіки – досить великих розмірів, графічні роботи майстерно заекспоновані і дуже гарно доповнювали цілісне враження від виставки.

Євген Прокопов, Анатолій Хмара та Володимир Забейда є представниками тієї плеяди діячів образотворчого мистецтва, що несе на високому професійному рівні у цивілізований світ Дух України. Виставка ще раз засвідчує, що митці з України повинні активніше виходити на американську професійну арену.

Показ мистецьких творів викликав великий інтерес в середовищі української громади. Надзвичайно приємно було бачити і багато шанувальників мистецтва з числа американців, серед яких були й експерти в галузі образотворчого мистецтва.

Виставка перегортає чергову сторінку в історії Українського Інституту модерного мистецтва в Чикаго і продовжує добрі традиції знайомлення шанувальників прекрасного з майстрами високопрофесійного рівня.

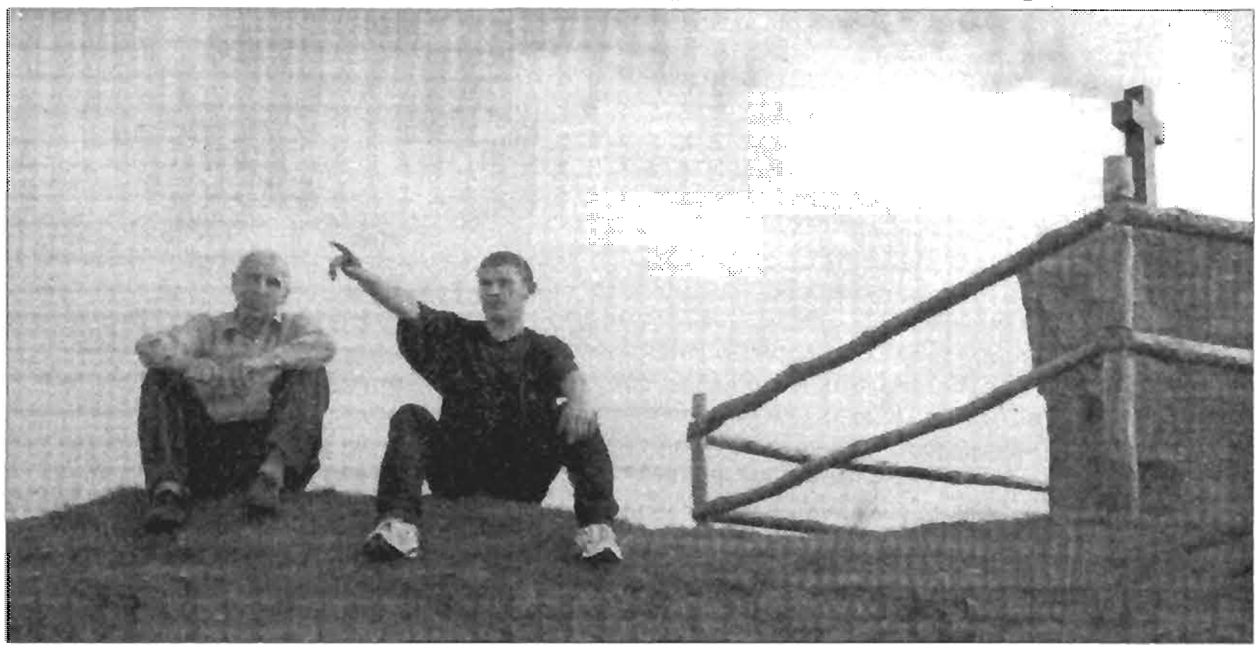
Виставка триватиме до 13 січня 2002 року.

Володимир Павелчак

Мальовнича Україна: монастирі і храми Збаража

Храм Воскресіння Господнього (1764 р.).

Володимир Рожко (зліва) і знавець історії Збаража, студент агротехнічного інституту, Роман Клос на Замковій горі.

Природний оборонний фактор становив одну з основних причин заснування міста над річкою Гнізною з укріпленим замком на одному з стрімких пагорбів Медоборів, які становили неприступний захисний ланцюг від кочових племен, що насувались з південних степів.

Літописні джерела підтверджують, що там, де наші князі засновували міста, вони будували оборонні замки, щоб захистити їх мешканців від ворожого нападу, а для охорони людських душ зводили храми. На Бабиній горі, напроти Старозбаразького замку, з правої сторони річки Гнізни, стояв один із найдавніших храмів.

Монастир св. Онуфрія, заснований на Чернечій горі над річкою Гнізною за кількасот метрів на схід від Старозбаразького замку ще в домонгольську добу, був сполучений з замком підземними ходами, сліди яких добре видно і дотепер.

По хрещенню Руси-України князь Володимир Великий, як пише літописець: „...почав він ставити по городах церкви, і попів наставляти, і став він у знатних людей дітей забирати і оддавати їх на учення книжне". Найбільше духовних шкіл було при монастирях, де вчились діти князів та бояр. Ченці обителі св. Онуфрія теж вели духовну школу. Сліди духовних шкіл знаходимо і в інших містах історичної Волині.

Монастир св. Онуфрія зник з історичної карти Збаража разом з Старозбаразьким замком в 1589 році, коли татари випустошили край і знищили всі оборонні споруди. Через 11 років на монастирищі було вибудувано храм Преображення Господнього, який завдяки князю Дмитру Вишневецькому 1682 року знову став монастирською церквою. Коштом цього жертовного князя було відбудовано і нові монастирські будівлі. Храм вражає своїм мистецьким іконостасом, тонкої мистецької роботи царськими воротами, чисельними давніми іконами, чашами, підсвічниками, іншими роботами місцевих майстрів.

Ще один монастир в домонгольську добу було засновано в Збаражі на Монастирській горі. Нині важко судити про долю цього монастиря-скита, але він міг стати лише жертвою ворожого нашестя чи людської байдужости.

Серед збережених святинь Збаражу на особливу увагу заслуговує церква св. Трійці в Черниховцях вибудувана в першій половині XIV ст., яка належить до найдавніших взірців Волинської оборонної монументальної споруди.

До найбільших греко-католицьких святинь Збаража належать храми Воскресіння Господнього (1764 р.), Успіння Божої Матері (1758) – архітектурні пам'ятки монументального будівництва XVIII ст. Храм св. Михайла (1888 р.) на Базаринцях побудований місцевими зодчими, як і церква св. Михайла, (1810 р.) в с. Старий Збараж, є архітектурними пам'ятками місцевого значення. Обоє вони належать УПЦ Київського Патріярхату.

В Збаражі за роки незалежної України збудовано два храми місцевими греко-католиками – Покрови Богородиці в районі цукрового заводу, Преображення Господнього в Залужжі, триває будівництво Української Православної церкви Покрови Богородиці в новому життєвому масиві.

Володимир Рожко,
історик-архівіст,
м. Луцьк

Храм Преображення Господнього (1600 р.).

Храм Успіння Божої Матері (1758 р.).

Храм св. Миколая (1810 р.).

Тернопільська духовна семінарія свв. Кирила і Методія у Збаражі.

Відповідь на критику Антона Фединишина

Під назвою „В ім'я історичної правди" в часописі „Свобода" (ч. 47, від 23 листопада) вміщено критичні зауваження колишнього члена військової формації „Нахтіґаль" на мій спомин „Як з Румунії в Україну леґіонери манджали", вміщений в часописі „Шлях Перемоги".

Антін Фединишин закидає мені ряд неточностей, які хоче з'ясувати в ім'я збереження історичної правди. Але в його дописі теж є ряд неточностей і незнання. Головним закидом А. Фединишина є названня формацій „Нахтіґаль" і „Ролянд" леґіонами, а не , як він твердить, українськими куренями. В мало видаваних матеріялах з цієї теми, в цьому контексті зустрічаються назви *„українські батальйони"*, *„українські леґіони"* і *„українські курені"*. Я не військовик, тому не буду сперечатися, котра назва є правильною і відповідає суті справи. Це справа інтерпретації, тому я не вважаю це поважним відхиленням, бо змістовно і ідейно вони засадничо ототожнюються.

Виглядає, що А. Фединишин не може дошукатися якихось суттєвих помилок в моєму дописі-спомині, тому вдається до маловажних речей. І це має бути „в ім'я історичної правди"? Також він помилково пише, що леґіон „Ролянд" не вишколювався у Фрумозулі (Карпати, Румунія), але на замку і території Завберсдорфу, біля Відня. Насправді деякі добровольці переходили вишкіл, весною 1941 року, в Завберсдорфі. Але, наприклад, я і багато моїх товаришів, студентів з Відня, Ґрацу і Леобену, Австрія, зовсім не були в Завберсдорфі, а перший, дуже строгий вишкіл, практично і теоретично, відбули у Фрумозулі, в Карпатських горах Румунії. Також там відбували практичні вправи вже мілітарно, з вогнепальною зброєю, зі стрілянням зі скорострілів, карабінів, пістолівфінок, киданням ґранат, здобуванням ворожих пунктів. Зрештою, в Завберсдорфі, біля Відня, навіть було неможливо з практичних оглядів розвинути військовий вишкіл на ширшу скалю. Леґіон „Ролянд" з вишкільним постоєм у Фрумозолі згодом поповнювався новими рекрутами-добровольцями з Австрії, так що в „рейді" українського батальйону „Ролянд" в Україну з гір Фрумозулю в Румунії, пішки із повним військовим спорядженням, скорострілами і крісами на плечах, через Бесарабію і Молдавію, з бадьорою піснею на устах, число леґіонерів могло бути набагато більшим. Багато моїх товаришів з університету у Відні не керувалися політично-партійними критеріями, але патріотичними, і були готові віддати своє молоде життя за визволення нашого народу з-під більшовицького ярма.

А. Фединишин ставить під сумнів, що після розв'язання німцями леґіонів „Нахтіґаль", під командою сотника Романа Шухевича, потім – командира УПА ген. Тараса Чупринки, та „Ролянд", під внутрішньою командою полковника Євгена Рена-Побігущого, леґіонери розбрелися різними дорогами, як я пишу у спомині, але зовсім іґнорує той факт, що близько 40 леґіонерів „Ролянду", включно зі мною, переважно студентів, було спрямовано на працю військових перекладачів при німецьких „ортскомандантурах" в різних місцях України. Не згадує зовсім і про їх дуже небезпечну, але конструктивну співпрацю з похідними групами та усвідомлюючу працю серед нашого народу. В споминах я писав, як ця праця виглядала. За таку діяльність перекладач був наражений на втрату життя чи тортури від місцевих комуністів, які ще вешталися і були в силі, комуністичних партизан та німецького ґестапо, які тоді членів ОУН і похідних груп виловлювали і розстрілювали чи вішали. Можна собі уявити працю перекладача за таких обставин. Я увесь день не розлучався зі своєю набитою пістолею, а вночі клав її під подушку. Замість того, щоб про тих перекладачів похвально згадати, А. Фединишин з досадою згадує ще про групу „дезертирів", щоб применшити значення похідних груп і українських леґіонів. За час мого перебування в леґіоні „Ролянд" і на посту перекладача мені не був відомий хоча б один випадок дезертирства, хіба з необхідности, аби уникнути арешту через ґестапо. Я свого часу, на короткий час, був навіть ад'ютантом німецького поручника Зіберта, зовнішнього командира „Ролянду", і досить орієнтувався в тодішній ситуації. Зіберт не був нацистом і мені часами звірявся у засекречених справах. Але нервовий спосіб життя зашкодив моєму здоров'ю і я попросив ортскоманданта звільнити мене з війська. Офіційно це було зроблено в місті Миколаєві, над Чорним морем. Згодом я повернувся на студії у Відні.

Хочу сказати, що критика є корисною, але якщо вона в рамках журналістичної етики, є правдивою, справедливою, логічною, без упередження. Я радше сподівався від А. Фединишина цікавого доповнення до моїх споминів, а не гострої і зовсім невиправданої критики, яка грішить непоінформованістю і неузгодженнями. Я сподівався від колишнього старшини леґіону „Нахтіґаль" чогось конкретнішого – в ім'я історичної правди.

Я вдоволений тим, що дорогого мого спомину і критики А. Фединишина дещо пожвавилася тематика публікацій про леґіони „Нахтіґаль" і „Ролянд", які були передвісниками формування військових українських формацій на більшу скалю, таких як УПА і Українська Дивізія УНА.

Д-р Володимир Боднар

Українські повстанці: хто вони

Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича Національної Академії Наук України видав у 2000 році наукову розвідку професора Янгставнського стейтового університету, Огайо, д-ра Юрія Кульчицького „Шаблі з плугів. Український повстанський рух у визвольних змаганнях". Щоб зацікавити наших читачів цією книжкою, вміщуємо, у скороченому варіянті, передмову до неї пера відомого київського історика д-ра Юрія Шаповала.

1997 року доля занесла мене до Сполучених Штатів Америки, зокрема до містечка Янгставн у штаті Огайо, де довелось виступати перед студентами і викладачами місцевого університету. Саме тоді ми і познайомилися з професором Юрієм Кульчицьким. Багато тем ми з ним обговорювали, аж ось наша розмова зайшла про український повстанський рух, що виник у ту добу, яку в Україні довгий час заведено було називати періодом громадянської війни. „Це й справді, – наполягав мій співрозмовник, – була громадянська війна, оскільки українські селяни, захоплені революційними гаслами, воювали один проти одного, брат ішов на брата". Саме під час тієї розмови я дізнався про те, що Ю. Кульчицький завершив спеціяльну працю про феномен повстанства в Україні. Невдовзі, вже після повернення додому, мені довелось ознайомитись з рукописом цієї розвідки.

Наважуся передати вам першу свою думку після її прочитання: для того, щоб об'єктивно оцінити зроблене її автором, треба було хоч трохи пожити у колишній комунізованій УРСР або у колишньому Совєтському Союзі. Адже такої кількости мітів і вигадок, які були створені саме про повстанський рух і саме в Україні, не знала, напевно, жодна інша тема. І це не було випадковістю, оскільки за їх допомогою ніби леґітимізувалося багато інших важливих для існування тодішньої панівної системи історико-політичних схем, наприклад, про те, що більшовики і їхні безжальні репресивно-каральні органи протистояли бандитському рухові, породженому передусім клясовими розшаруваннями.

Насамперед у книзі імпонує реалістичний підхід автора до висвітлюваних подій. Скажімо, він розподіляє повстанців на дві групи. Якщо перша об'єднувала тих, для кого ідея вільної України відігравала головну ролю, то до другої цілком справедливо віднесено „продукти революції" – авантюристів і опортуністів без будь-яких моральних імперативів, які користувалися моментом тотальної розрухи і нещастя. Така ґрадація багато чого пояснює, дає ключ до правдивого розуміння ряду тогочасних колізій. Це вкрай важливо для руйнування міту про те, що лише люди із сумнівним минулим, садисти або карні злочинці очолювали виступи повстанців.

Книжка Ю. Кульчицького охоплює період 1917–1926 років. За своєю насиченістю фактами і за стилем викладу праця Ю. Кульчицького постійно тримає увагу читача, а науковці добре знають, що це прекрасна характеристика для видань такого жанру..

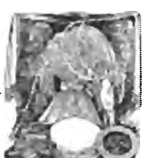
Значною мірою цього досягнуто за рахунок широкої джерельної бази, на яку спирався автор при підготовці розвідки. Єдине, чого хотілося б щиро побажати, – це те, щоб при перевиданні книги Ю. Кульчицький використав документи і матеріяли з відповідних архівів України. Слава Богу, ми дожили до такого часу, коли це побажання є реальним.

Радісних Свят
Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
працівникам та всім секретарям відділів

щиро бажають

МАРТА І ДАРКО ЛИСКО
з родиною

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ,
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

здоров'я, злагоди і всіх Божих ласк

— пересилають —

АНЯ і ЮРІЙ
ПЕТРЕНКИ з родиною

Аштон, Мд. Фінікс, Аз.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ
– б а ж а є м о –
всім Рідним, Приятелям, Знайомим та Студійцям
прожити багато літ увінчаних успіхами у щасті і здоров'ю

Лідія, Оксана, Ана, Любомир,
Марко і Павло Крушельницькі

Радісних Свят Різдва Христового та
Щасливого Нового Року

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ та ЗНАЙОМИМ
— щиро бажають —

д-р ЛЮБОМИР і ОКСАНА КУЗЬМАКИ
з родиною

З Різдвом Христовим! З Новим Роком
та Святим Йорданом!

Рідних, приятелів і друзів благослови Боже
здоров'ям, щастям, любов'ю, добром.

ХРИСТИНА, ЮРІЙ, ЯРИНА і ТАРАС
ФЕРЕНЦЕВИЧІ

Радісних Свят
Різдва Христового і
Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
працівникам та всім секретарям відділів

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА
КАЧАРАЇ з родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ, РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2002 РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
найщиріші побажання засилають

СТЕФАН і ЛІДА ГАВРИШІз родиною

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
— в і т а є м о —
РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ
по обидвох боках океану

ЯРОСЛАВА, ЗЕНОН і ХРИСТЯ СНИЛИКИ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
вітаємо
УСІХ РІДНИХ І ДРУЗІВ
та бажаємо всього добра.

ДАРІЯ І МИРОН ЯРОШЕВИЧ

Замість святочних карток ми передали пожертву на фонд
27 Відділу СУА „Допомоги батькам-опікунам сиріт в Україні"

Бог Предвічний Народився...
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
родині, друзям і знайомим
— б а ж а ю т ь —

ІГОР, НАТАЛКА, АНДРІЙ, МЕЛАСЯ, МАРКІЯН і
ДЖЕСІКА СОНЕВИЦЬКІ

Христос Родився! Славімо Його
Щиросердечний привіт з нагоди радісного празника

Рождества Христового і Нового Року!

найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

родині тут, і на батьківщині, приятелям, шановним пацієнтам,
знайомим та всьому Українському Народові на рідних землях

— п е р е с и л а є —

д-р ЛЮБОМИР ВОРОХ з дітьми
сином ЛЮБОСЛАВОМ,
донями АНДРЕЄЮ і ТАТЯНОЮ

З Різдвом Христовим і Новим Роком

РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ

щиро вітають

Мирослава МИРОШНИЧЕНКО
і Галина та Любомир КУЗЬМИ

З ПРАЗНИКАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, НОВОГО 2002 РОКУ і ЙОРДАНОМ

бажаємо

Рідні і Приятелям

радости і доброго здоров'я

ЕВСТАХІЯ і МОТРЯ МІЛЯНИЧ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, Приятелям і Знайомим

— б а ж а ю т ь —

МИХАЙЛО і АННА СКАЙ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

КОНСТАНТИН ЛЕЩУК

із дочкою ***ЛІДОЮ***

б а ж а ю т ь

РІДНІ, ЗНАЙОМИМ І ПРИЯТЕЛЯМ

в Америці, Канаді і Україні

Веселих Свят!

Божого благословення, щастя і здоров'я в новому році

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ

під керівництвом ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Усім нашим членам, добродіям і прихильникам

б а ж а є м о

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РАДА ДИРЕКТОРІВ ЦУК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— б а ж а ю т ь —

ІРИНА і ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ

Ню Йорк, Н.Й.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Родині, Знайомим і Пацієнтам

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ПЕРЕСИЛАЮТЬ

д-р БОГДАН і ВАЛЕНТИНА НОВАКІВСЬКІ

7500 Tonnelle Avenue, No. Bergen, NJ 07047
Tel.: (201) 869-7009

ЩИРОСЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2002 РОКУ

КЛІЄНТАМ, ДРУЗЯМ ТА ЗНАЙОМИМ

з а с и л а є

Родина КУРОВИЦЬКИХ:

ЯРОСЛАВ мол. з дружиною ІЗЕЮ
та дітьми ЮРЧИКОМ і ДІЯНОЮ

Власники фірми: Kurowycky Meat Products, Inc.
124 First Avenue, New York, New York 10009
212-477-0344 • E-mail: Kurowycky@aol.com

З нагоди Свят Різдва Христового

ВСІМ ЧЛЕНАМ 83 ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

найкращі побажання

пересилає Управа:

ОЛЕКСАНДРА КОРЧАГІН – голова Округи, **СТЕФАН ГАВРИШ** – секретар
ФАВРОНІЯ КУШНІР – касир **ІВАН КУСИН** – голова контрольної комісії

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

ЕКЗЕКУТИВА ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

— б а ж а є —

Усім Організаціям, членам ЗУАДК-у, добродіям ЗУАДК-у і жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у та усім нашим Братам і Сестрам у Вільній Україні!

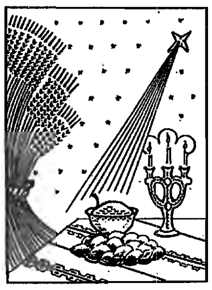
МИРНИХ І РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

і поздоровляє українським традиційним привітом

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel. (215) 728-1630 • FAX (215) 728-1631

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

Щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів. Сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, підтримку та відвідування нашої Оселі.
Всім Працівникам Союзівки, Членам і Урядникам Українського Народного Союзу, бажаємо усього добра, щастя, здоров'я та найкращих успіхів у Новому Році!

УПРАВА СОЮЗІВКИ

Родині, Приятелям і Знайомим

— бажаємо —

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ІВАНКА, НЕСТОР, ДАМ'ЯН І АНДРІЙ ОЛЕСНИЦЬКІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

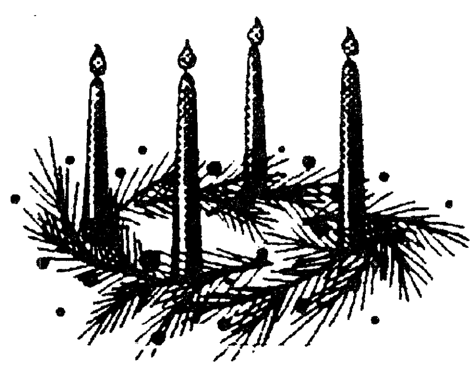

РОДИНІ,
ПРИЯТЕЛЯМ,
ПАЦІЄНТАМ
і ЗНАЙОМИМ

бажає

д-р АРТУР ГРИГОРОВИЧ з РОДИНОЮ

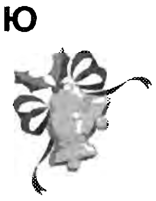
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

бажають

АННА ЯКОВІВ, МАРІЯ ЯКОВІВ-ПЕНДЖОЛА
та
дочка **ХРИСТИНА ПЕНДЖОЛА-ВІТОВИЧ**
з мужем **ОЛЕГОМ** і донькою **КСЕНЕЮ**
та
дідо **МИХАЙЛО ПЕНДЖОЛА**

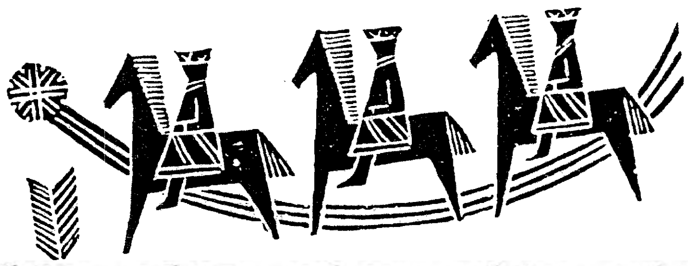

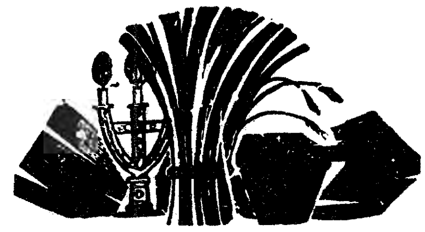
Нью-Йорк Київ

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

Сердечний привіт та найкращі побажання

Управа УВАН у США

І з Різдвом вітаємо Вас в святочні дні

Щастя Вам бажаємо в Вашому житті
Заспівати хочемо радісні слова:
СЛАВА СИНУ БОЖОМУ в день Його Різдва!

СТАНИЧНА СТАРШИНА
ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ в НЬЮ-ЙОРКУ

б а ж а є

УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ТА НАШИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ,
УСІМ ПЛАСТУНАМ, ПРИЯТЕЛЯМ ПЛАСТУ

Веселих Свят
та Щасливого Нового 2002 року!

ЩИРОСЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2002 РОКУ

КЛІЄНТАМ, ДРУЗЯМ та
ЗНАЙОМИМ

з а с и л а є

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

ХРИСТОС
РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІТЕ ЙОГО!

1-ий Український Федеральний Щадничий Банк

„П Е В Н І С Т Ь“

передає найщиріші вітання та побажання

Веселих і Щасливих Свят
Різдва Христового

Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков,
Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та
Установ, Працівникам і Членам Банку „Певність“ та Всім
Українцям на Рідній Землі і на Поселеннях

1-st Security Federal Savings Bank
936 N. Western Ave., Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 772-4500

філії:

7918 Busleton Ave., Philadelphia, PA
5670 Milwaukee Ave., Chicago, IL
820 N. Western Ave., Chicago, IL
2166 Plum Grove Rd., Rolling Meadows, IL

Вельмишановним Членам і всій Українській Громаді
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

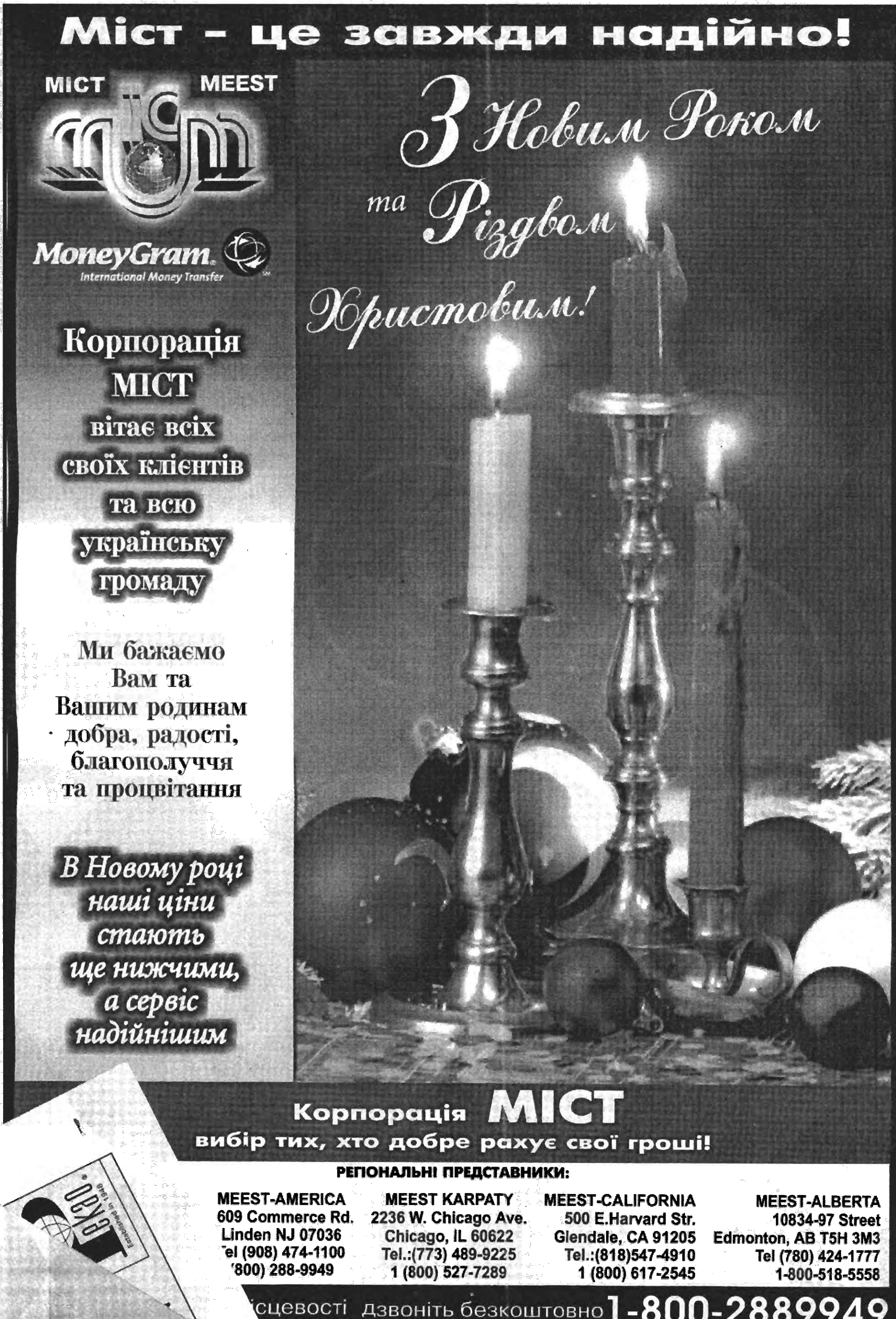

бажають
Дирекція і Службовці
Української Федеральної Кредитової Кооперативи
“Самопоміч”

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union
1-888-POLTAVA -- ukrcreditunionphila.com

MAIN OFFICE	Ukrainian Center Branch	Scranton Branch	Trenton, NJ Branch	24th Street Branch
Головне Бюро	Філія біля УОКЦентру	Філія--Скрентон, ПА	Філія--Трентон, Н.ДЖ	Філія--24-ій Вул.
1729 Cottman Ave.	910 Henrietta Avenue	207 River Street	477 Jeremiah Avenue	2307 Brown Street
Phila., PA 19111	Huntingdon Vly,PA 19006	Olyphant, PA 18447	Trenton, NJ 08610	Phila., PA 19130
215-725-4430	215-379-0400	570-487-1947	609-656-0802	215-232-3993

Міст – це завжди надійно!
МІСТ MEEST
MoneyGram.
International Money Transfer
Корпорація МІСТ вітає всіх своїх клієнтів та всю українську громаду
Ми бажаємо Вам та Вашим родинам добра, радості, благополуччя та процвітання
В Новому році наші ціни стають ще нижчими, а сервіс надійнішим
З Новим Роком та Різдвом Христовим!
Корпорація МІСТ
вибір тих, хто добре рахує свої гроші!
РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ:
MEEST-AMERICA
609 Commerce Rd.
Linden NJ 07036
'el (908) 474-1100
'800) 288-9949
MEEST KARPATY
2236 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
Tel.:(773) 489-9225
1 (800) 527-7289
MEEST-CALIFORNIA
500 E.Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.:(818)547-4910
1 (800) 617-2545
MEEST-ALBERTA
10834-97 Street
Edmonton, AB T5H 3M3
Tel (780) 424-1777
1-800-518-5558
ісцевості дзвоніть безкоштовно 1-800-2889949

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО і ЗДОРОВОГО НОВОГО 2002 РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І КЛІЄНТАМ

щиро бажають

МАРІЙКА і СТЕПАН ДУПЛЯКИ

доня РОМА

і СУЗАННА з чоловіком МИХАЙЛОМ і сином АДРІЯНОМ

та працівники друкарні

COMPUTOPRINT Corp.
35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 • Fax: (973) 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

Щиросердечно вітаємо

УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО І ЧЛЕНІВ

УКРАЇНСЬКОЇ БРАТСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ В БОСТОНІ, МА

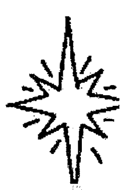
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ 2002 РОКОМ!

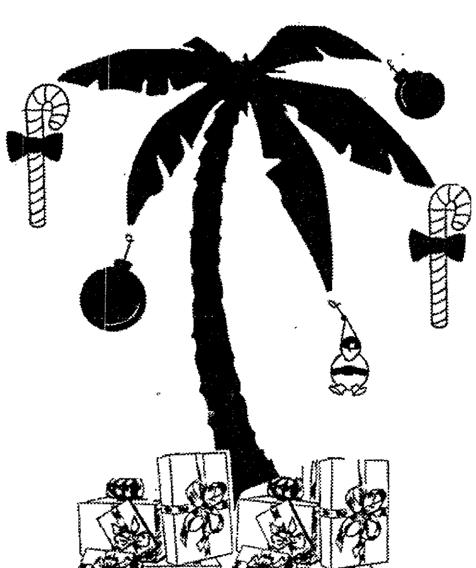
UKRAINIAN FRATERNAL FEDERAL CREDIT UNION
P.O. Box 135, Boston, MA 02132
Tel.: (617) 524-7301 • Fax (617) 524-4102

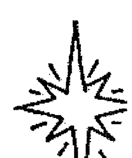
HOUSE OF UKRAINE, INC.
C/O BALBOA PARK ADMINISTRATION
2125 PARK BOULEVARD*SAN DIEGO*CALIFORNIA*92101-4792
(619) 291-0661 (PHONE/FAX) SUNNYUKES@AOL.COM (EMAIL)
HTTP://GROUPS.SDINSIDER.COM/UKRAINE (WEBSITE)

The House of Ukraine of San Diego, California wishes to extend warmest Holiday greetings to the Ukrainian Community!

Cleveland Selfreliance Federal Credit Union
„САМОПОМІЧ"

6108 STATE ROAD, PARMA , OHIO 44134
tel.: (440) 884-9111 • fax: (440) 884-1719
e-mail: csfcu@stratos.net
LORAIN (440) 277-1901 CANTON (330) 305-0989

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ"
в Пармі, Огайо

радісно вітає

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Український народ у вільній Україні, Ієрархію і Духовенство Українських церков, Проводи українських організацій в Україні та в діяспорі, Українську світову Кооперативну Раду та Централю Українських Кооператив Америки, всіх своїх членів, їхні родини та все українське громадянство.

БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Дирекція, Комітети й Урядники

Cleveland Selfreliance Federal Credit Union

6108 State Road, Parma, Ohio 44134	(440) 884-9111
3010 Charleston Ave. Lorain, Ohio 44055	(440) 277-1901
5553 Whipple Ave., # F, N. Canton, Ohio 44720	(330) 305-0989

ЩЕ РАЗ ДЛЯ ВСІХ ДАВНЕ, АЛЕ ЩИРЕ ПОБАЖАННЯ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
Абисьте мали щастя з кожним сильним кроком
Щоб Ваші очі лиха не видали.
Ваші чисті мислі ластівками літали.
Вам господині; хай Бог нагородить,
Що гарно ґаздуєте у своїй господі.
Де поступить Ваша ніжка, хай там радість сходить.
Хай про Вас старе і мале лиш добре говорить.
Бисьте були серцем добрі, усміхом ласкаві,
Першували між челяддю як над всіми пава.
Аби руці, нозі і голова не боліла,
Жура в світі щоб пропала, личка не плісніли.
Бисьте мали душу горду, пишну як смерека,
Життя щоб Вам плило річков з меду і молока.
Аби Вам зазулиці накували літа,
Кілько очків на облаці, кілько веснов цвіта.
Аби лани колисались з жита і пшениці,
Бисьте в гаразді панували на штири світлиці.
Щоб блестіли у Вас гроші, білі вербениці.
Аби собі забагали лиш молока від птиці.
Бисьте в шовках похожали, в золотих підковах,
І щасливо довго жили і були здорові.
Веселих Свят, доброго здоров'я і много літ
щасливих і веселих, бажає Вам

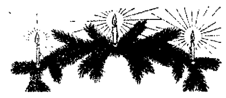
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

М. СУРМАЧ З РОДИНОЮ

SURMA BOOK & MUSIC Co.
www.BRAMA.com/surma

Радісних Свят
Різдва Христового та
Щасливого Нового Року

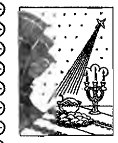

Родині, Приятелям і Знайомим

— бажають —

ОЛЬГА і БОГДАН МИХАЙЛІВ

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА, КОЛИШНІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ на чужині

з нагоди Різдва Христового та Нового Року шле найщиріші побажання веселих свят та здорового Нового Року: Високодостойному Президентові Української Держави, Урядам, Високопреосвященнішим Владикам і Всечеснішому Духовенству Українських Церков у вільній Україні та діяспорі, українським науковим установам, Конгресові Вільних Українців, Суспільній Службі Українців Канади разом із відділами, Самопомочі разом із відділами, Провидінню, Союзові Українок разом із відділами, лікарським товариствам, молодечим організаціям, українській пресі, нашим представництвам, Станицям, членству УМХС, нашим щедрим жертводавцям, збірщикам, та всій українській спільноті в рідному краю та на чужині.

РАДА І УПРАВА УМХС

МОГИЛЯНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО

THE MOHYLA ACADEMIC SOCIETY, INC.

26 Bedford Rd., Somerset, NJ 08873 • Tel./Fax: (732) 846-4847; e-mail fiz@mindspring.com

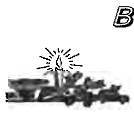
Могилянське Академічне Товариство створено для всебічної допомоги Національному Університетові „Києво-Могилянська Академія", що за дев'ять років свого існування став не тільки вищим навчальним закладом загальноевропейського значення, але передовсім і осередком морального і національного відродження української нації. Сьогодні НаУКМА готує бакалаврів, спеціялістів, маґістрів і докторів наук у трьох осередках – Києві на Подолі, Острозі та Миколаєві Рік-річно він дає нашій державі і нашому суспільству високо освічених і національно свідомих фахівців із права, філософії, релігієзнавства, політології, культурології, історії, біології, фізики, екології, економіки, соціології, соціяльної роботи, комп'ютерних наук, історії, філології (української мови і літератури)

У звітній доповіді президента НаУКМА, д-ра В.С. Брюховецького, за 1998 академічний рік стверджується: „Величезну роботу щодо залучення коштів для НаУКМА проводить фонд Могилянське Академічне Товариство". Ми сердечно просимо наших добродійників і всіх українських патріотів допомогти нашому Товариству і в цьому академічному році нести фінансову і матеріяльну допомогу НаУКМА.

Могилянське Академічне Товариство приймає спонзорську допомогу у формі грошових дотацій, заповітів, трастів та закупівлі обладнання. Допомогу просимо присилати на адресу Товариства. Допомога звільнена від федеральних податків. За інформаціями (поштою, телефоном, факсом, e-mail) просимо також звертатися на вищевказану адресу і координати.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛОВІТЕ ЙОГО!

Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

МОГИЛЯНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО
MOHYLA ACADEMIC SOCIETY, Inc.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

MICHAEL KLOSE

FLORIST

FUNERAL DESIGNS &
BRIDAL BOUQUETS
A SPECIALITY

42 AVE. B, N.Y.C. 10009
bet. E 3 & E 4 St.

WE DO NOT GIVE
COMMISSIONS to FUNERAL HOMES

BOB
KLOSE
Prop.

Tel.: (212) 673-2960

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та НОВИМ РОКОМ

Бажаємо всім членам нашої кредитівки,
та
всій українській громаді
щастя, здоров'я
та
життєвих успіхів

УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА СПІЛКА „БУДУЧНІСТЬ"

Ukrainian Future Credit Union

26495 Ryan Road, Warren, MI 48091

Tel.: (810) 757-1980 • Fax: (810) 757-7117

УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ" ВІДДІЛ В НЬЮ-ЙОРКУ

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ,
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ та ГРОМАДЯНСТВУ

ЗА УПРАВУ:

НАТАЛІЯ ДУМА, голова
ОКСАНА ЛОПАТИНСЬКА, секретар

Лотерея від Вестерн Юніон „Виграй свою мрію[SM]". Офіційні правила. Не треба нічого купувати, щоб узяти участь або виграти. **1. Як можна автоматично взяти участь.** З 1 листопада 2001 р. до кінця робочого дня 31 грудня 2001 р. щоразу, коли Ви робитимете звичайний місцевий або міжнародний переказ грошей через Вестерн Юніон за допомогою Money Transfer (включно з Dinero Dia Siguente та Dinero a Domicilio до Мексики), Quick Collect® або Swift Pay® (за винятком Quick Cash, Quick Pay, Giro Telegrafico, переказу інтернетом або телефоном) з будь-якої аґенції Вестерн Юніон, Вас автоматично включатимуть до учасників лотереї. Учасником може бути особа, чиє ім'я зазначене в графі „Sender" на формі „To Send Money". Цю особу автоматично включають до відповідного розіграшу, описаного в Правилі 4. Якщо такий учасник, згідно з правилами Вестерн Юніон про збереження таємниці клієнта, відмовився від розповсюдження своїх даних поміж представниками третьої сторони, його/її ім'я не буде включене в розіграш, а сам він не зможе претендувати на перемогу. **2. Не треба нічого купувати, щоб узяти участь або виграти.** Щоб узяти участь без відповідного переказу грошей, напишіть на аркуші паперу розміром у три на п'ять дюймів (3" x 5") друкованими літерами Ваше повне ім'я, адресу, поштовий індекс і (за бажанням) денний або вечірній номер телефону, а потім надішліть його до: Western Union „Win Your Dream" Sweepstakes, P.O. Box 4895. Blair, NE 68009-4895. Увага: щоб визначити розіграш, до котрого Вас включити (див. Правило 4), в нижньому лівому кутку конверта напишіть друкованими літерами одне з поданого нижче: Africa, Asia/Australia Pacific, Carribian, Central America, Eastern Europe, Mexico, Middle East, South America, South Asia, Western Europe, Domestic United States, Quick Collect або Swift Pay. Одна заявка на один конверт. *Надруковані, скопійовані або механічно репродуковані заявки не розглядаються. Приймаються заявки, виповнені рукою.* Заявки мусять надійти до 8 січня 2002 р. **3. Жеребкування.** Переможців буде визначено 9 січня 2002 р. з числа всіх дійсних заявок, що надійдуть до D.L.Blair, Inc. – незалежної арбітражної компанії, рішення якої не підлягатимуть оскарженню. Переможців буде повідомлено поштою. Один приз на одну особу/адресу. Шанси на виграш залежатимуть від загальної кількості поданих дійсних заявок. **4. Призи і їхній приблизний грошовий еквівалент.** Сорок один (41) ґран-приз: призи в $25,000 розігруватимуться жеребкуванням поміж переможцями з числа тих, хто був включений у розіграш як автоматичний учасник або учасник, що нічого не купував. Призи виплачуватимуться у вигляді чеків у такий спосіб: 4 призи для дійсних заявок з Африки, 2 призи для дійсних заявок з Азії та Австралійсько-Тихоокеанського реґіону, 4 призи для дійсних заявок із Каррібського реґіону, 6 призів для дійсних заявок із Центральної Америки, 1 приз для дійсних заявок зі Східної Європи; 4 призи для дійсних заявок із Мексики, 2 призи для дійсних заявок із Близького Сходу, 6 призів для дійсних заявок із Південної Америки, 2 призи для дійсних заявок із Південної Азії, 1 приз для дійсних заявок зі Західної Європи, 4 призи для дійсних заявок по грошових переказах у США, 4 призи для дійсних заявок по переказах Quick Collect, і 1 приз для дійсних заявок по грошових переказах Swift Pay. Призи складаються тільки з того, що його зазначено власне як приз. Усі призи буде вручено. **5. Загальні правила.** Лотерея чинна лише для осіб, які мешкають в одному з 50 Сполучених Штатів або у Вашінґтоні (Округ Колумбія) і кому на 1 листопада 2001 р. виповниться 18 або більше років. Працівники Вестерн Юніон, її філій, дочерніх фірм, рекламних аґенцій, а також їхні найближчі родичі або/і ті, хто мешкає з ними за однією адресою, не можуть брати участі в лотереї. Лотерея не чинна там, де заборонена законом. Усі федеральні, штатівські та місцеві податки сплачують самі переможці. Усі переможці змушені будуть підписати Affidavit of Eligibility/Release of Liability, наданий компанією D.L.Blair. Inc., а також, коли це є законне, Publicity Release протягом 10 днів після повідомлення про виграш. Недотримання цих вимог протягом зазначеного періоду часу може спричинити дискваліфікацію й обрання нового переможця. Повернення будь-якого повідомлення про виграш як недоставленого адресатові призведе до дискваліфікації й обрання нового переможця. Беручи участь у цій кампанії, всі учасники зобов'язуються дотримуватися Офіційних правил та виконувати рішення арбітрів. **Купівля або згода на товарну пропозицію аж ніяк не покращує Ваших шансів на перемогу.** Будь-яке оскарження рішень у межах цих правил підлягає законам штату Нью-Йорк. Спонсор не несе відповідальності за друкарські помилки в пов'язаних із розіграшем матеріалах. Він так само не відповідає за заявки вкрадені, загублені, запізнені, скеровані на невірну адресу, пошкоджені, неповні, такі, що не читаються, або такі, що не надійшли своєчасно до розіграшу. Спонсор не відповідає за перекази, здійснені із запізненням чи з помилкою або ж загублені через негаразди в комп'ютерній, телекомунікаційній та електронній мережі. Ця рекламна акція спонсорована компанією Western Union Financial Services, Inc. (100 Summit Avenue, Montvale, NJ 07645). **6.** Щоб дізнатися про імена переможців, надішліть окремий з наклеєною маркою та заадресований на Ваше ім'я конверт до Western Union „Win Your Dream" Winners, P.O.Box 4638. Blair, NE 68009-4638. Конверт мусить надійти до 28 лютого 2002 р.

1-800-799-6882

Ми говоримо українською мовою.

WESTERN UNION®

В пам'ять Михайла Масютка

Число 18, вочевидь, мало якесь особливе значення в житті колишнього політв'язня, письменника Михайла Масютка. Він народився 18 листопада 1919 року, 18-річним був вперше ув'язнений у 1937-му, 18 листопада 2001 року закінчилося його життя. Читач і передплатник „Свободи" Петро Романишин з Денверу переслав до редакції листа від своїх сестер Марусі і Нусі, друга з яких була дружиною Михайла. Михайло Масютко за українську поставу потрапив на колимську каторгу, звідки його узяли на фронт Другої світової війни. У 1960-ті роки його знову позбавили волі. Після багаторічного ув'язнення тривалий час він жив у селі Дніпряни біля Нової Каховки, де написав книжку „В полоні зла". Пізніше з дружиною переїхав до її сестри, яка живе в Луцьку, де й помер.

Петро Романишин переслав також вірш Оксани Демків „Титанові духа", написаний на честь Михайла Масютка в січні 2000 року у Львові. У ньому є такі рядки:

Титани – історія краю ходяча,
В їх серці вирує кров предків гаряча.
Всі сили свої віддають для народу:
За волю і долю, за правду й свободу.
Масютко Михайло, мов воїн-архангел,
Як скеля-опора із Чорного моря.
І хвилі, і бурі шмагають її,
А скеля у морі незламно стоїть.

Михайло Масютко відійшов у засвіти, але правда його життя залишиться для нащадків як тяжка лекція з історії рідного народу.

У ДВАНАДЦЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого МУЖА

бл. п.

ВАСИЛЯ ПАПІЖА

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

19 січня 2002 р., о год. 9:30 ранку.

в УГКЦерквах:

в Люрді;
в Канаді, Вудсток;
в Бразилії;
в Дітройті, захід у св. Івана Хрестителя.

Прошу ласкаво згадати Покійного у Ваших молитвах .

Дружина ОЛЕНА

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ, ВІДДІЛ в НЬЮ-ЙОРКУ
Ділимося сумною вісткою з нашим членством та українським громадянством, що в середу, 21 листопада 2001 р. відійшов у вічність

бл. п.

інж. арх. АВГУСТИН СУМИК

довголітній член управи Ньюйоркського відділу.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 27 листопада 2001 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 28 листопада 2001 р. в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині Покійного складаємо щиросердечні співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ТУІА
ВІДДІЛ НЬЮ-ЙОРК

В глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що у вівторок, 4 грудня 2001 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР КАШТАНЮК

нар. 10 грудня 1919 р. у Львові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 7 грудня 2001 р. в українській католицькій церкві в Лос Анджелесі.

В глибокому смутку залишилися:

дружина	– ОЛЕНА (ДЗІДА)
донька	– ДАДА
син	– АЛЕКСАНДЕР з дружиною ІРЕНОЮ
внуки	– НАДІЯ і ЮЛІЯ САБАТЕЛЛІ
	– АДРІЯНА і АНДРІЙ КАШТАНЮК
сестра	– ДАРІЯ МЕНЦІНСЬКА з чоловіком ІВАНОМ

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Польщі і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що в п'ятницю, 14 грудня 2001 р. відійшла у вічність по довгій і тяжкій недузі, на 92 році життя, наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ОЛЕНА НИЧИПОРЕНКО
з дому КОВАЛЕНКО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 18 грудня 2001 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

доня	– ОЛЬГА ВЕЛИКОРІДЬКО
внуки	– КАТЯ ПОРТЕР з мужем ЧАРЛЗОМ
	– МИХАЙЛО ВЕЛИКОРІДЬКО
правнучка	– ХРИСТИНКА ПОРТЕР
синова	– СУЗАН НИЧИПОРЕНКО

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 22 грудня 2001 р. упокоївся в Бозі на 95-му році життянаш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО і БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЧОРНОДОЛЬСЬКИЙ

ПАРАСТАС відбувся в середу, 26 грудня 2001 р., о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні Ralph Giordano, 1727 Crosby Ave., Bronx, NY.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в церкві св. Покрови, 1745 Washington Ave., Bronx, NY.

ПОХОРОН в четвер, 27 грудня 2001 р. на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Горем прибиті:

дружина	– СТЕФАНІЯ
донька	– ІРЕНА ГЛУШЕВСЬКА з мужем БОГДАНОМ
син	– д-р РОМАН з дружиною АННОЮ
внуки	– МАРКО, СТЕФАН, ЛОРЕН
сестри	– ЯРОСЛАВА ШАБАТУРА з родиною
	– ОЛЬГА СТРОЧАН з родиною
родини	– ЗАКРЕВСЬКІ, ПІДЛУСЬКІ, ОЛИНЦІ, ГЕРЛИНСЬКІ

ближча і дальша родина в Америці, Україні, Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344
E-mail:matawan96@aol.com

ЮРІЙ КОРДУБА, АДВОКАТ
EMPHASIS ON REAL ESTATE, WILLS, TRUSTS, ELDER LAW AND ALL ASPECTS OF CIVIL LITIGATION
Ward Witty Drive, Montville, NJ 07045
Hours by appointment: (973) 335-4555

Д-р АНДРІЙ С. ОЛЕАРЧИК
член Американської Колегії хірургів, диплом ат американської ради грудної (серцевої) хірургії
ХІРУРГІЧНЕ ЛІКУВАННЯ ХВОРІБ СЕРЦЯ,ЛЕГЕНІВ І КРОВОНОСНИХ СУДИН
MEDICAL ARTS Bldg., Ste. 104
100 E., Lehigh Ave., Philadelphia, PA 19125
тел.: **(856) 428-0505**
Прийом за домовленням

ДРУКАРНЯ COMPUTOPRINT CORP.
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи
- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.. (908)789-1870;

M.S. TRAVEL
ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКА АГЕНЦІЯ
- квитки;
- запрошення;
- пакунки в Україну, Литву і Латвію;
- висилка грошей через PKO і Western Union;
- еміграційні і нотаріяльні послуги;
- і інше.

626 W. St. Georges Ave., Linden, NJ 07036
Tel.: 908-587-2645 • 908-587-2646
Fax: 908-587-2644

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2001 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ/Одеса
510 дол.+tax (round trip)
375 дол.+tax (one way)
Н.Й./Львів
648 дол.+tax (round trip)
450 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

АПОН– ВІДЕО-КАСЕТИ
НАЙКРАЩИЙ СВЯТОЧНИЙ ПОДАРУНОК
10 РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

ВІДЕО 1. 2001 Військова парада на Хрещатику
ВІДЕО 2. 2001 Концерт 10 Річниці Незалежности України у Палаці „Україна", Київ
Ціна касети: 25 дол. + 5 дол. пересилка.
Писати на адресу: Apon Video Company, P.O.Box 3082 Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
Переробимо Ваші відео з европейської системи на американську і навпаки.

Calls to UKRAINE 16.9 ¢/min Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 13.3 c/min.
For info call Long Distance POST: 1-800-449-0445
WWW.LDPOST.COM

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати – тільки з фірмою КАРПАТИ

KARPATY — СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

KARPATY TRAVEL

KARPATY

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
протягом 2–7 днів
Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Европи американські доляри.

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК
з каталоґу

ДОСТАВА ТРАКТОРІВ, АВТОМОБІЛІВ, ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких.
Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією.

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca

Найкращі ціни на квитки
на всі авіялінії світу

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах